

V TOMTO ČÍSLE SI PŘEČTĚTE:

2-4	Na straně 2 – 4 se věnujeme turistickému ruchu ve Štěchovicích, které byly kdysi vyhlášeným turistickým letoviskem ne jen pro Pražany.
5	Na straně 5 volně přecházíme do problematiky čistoty vody v nádherné říčce Kocábě, která nabízí po celé své trase nevšední zákoutí a vybízí k letnímu koupání...
6	Strana 6 vám nabízí letní zábavný kvíz / anketu, kterou berte opravdu s nadhledem. Sami ne všemu rozumíme ;-)
7	Na straně 7 předkládá Mgr. Dana Benešová – Trčková reminiscenci z oslav stého výročí od vysvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého.
8	Na straně 8 naleznete informace z úřadu vč. výborného receptu paní Věry Jiráskové. Vyzkoušejte ho a zasílejte nám vlastní nápadité kulinářské kreace.
9-13	Strany 9 – 13 přináší zprávy ze základní školy. Rozloučí se s vámi deváťáci a v září vyplouvají do světa po Vltavě na různé střední školy a učiliště. Držíme palce v dalším životě!
14	Strana 14 je věnována akci DĚTSKÝ DEN ve Štěchovicích, kterou každoročně pořádá SDH Štěchovice ve spolupráci s MŠ Štěchovice.
15	...a co se děje v Multifunkčním centru? O tom vám referuje strana 15.
16	Na straně 16 se dočtete zprávy ze zásahů Sboru dobrovolných hasičů.
17	Strana 17 – to je reportáž ze školy v přírodě, kterou pořádala MŠ Štěchovice. Paní ředitelka veselým „deníkovým“ stylem popisuje zážitky dětí i učitelek.
18	Novinky ze spolku VLTAVAN se dočtete na str. 18.
19	Na straně 19 máme další DĚTSKÝ DEN, tentokrát z Masečína, a pozvánku na srpnový nohejbalový turnaj.
20	Reportáže z kulturních akcí naleznete na straně 20.
21	Další zprávu z MŠ vám nabízí strana 21 – akce ve školním roce 2014/15.
22-23	V závěru časopisu máte možnost dozvědět se něco nového o trampské písni – strana 22 a 23 přináší další díl našeho „seriálu“ HISTORIE TRAMPSKÉ PÍSNĚ.
24	A na poslední stranu 24 vkládáme ohlasy čtenářů. Děkujeme a přeje krásné letní čtení.

Vážení čtenáři,
po delší době vám vkládáme do schránky další číslo Štěchovických proudů. Předkládáme zprávy z úřadu, turistické zajímavosti z blízkého okolí a zabloudíme do daleké historie paroblavby, která je nedílnou součástí Štěchovic již 150 let. Řeka Vltava nabízela od pradávna obživu štěchovickým starousedlíkům a v sezóně po řece připlouvaly do Štěchovic davy rekreatantů, které oživily místní život a rozhýbaly štěchovický trh – o tom všem nám podávala pravidelně svědectví kronika „Můj život“ paní Chroustové, která v našem časopise léta vycházela.

Kromě vzpomínání vás seznamujeme se stavem malé říčky Kocáby, která je též důležitou součástí historie Štěchovic – vznikaly zde první trampské osady, které dodnes na toku Kocáby fungují a žijí především letním životem včetně tradičních potlachů a nohejbalových turnajů.

Přestože máme vysněné prázdniny, velký prostor je věnován zprávám ze základní školy – proběhlo mnoho školních i mimoškolních akcí, které vám jednotlivé příspěvky přiblíží. Mateřská škola vás seznamuje s bohatým celoročním programem a přidává „deník“ ze školy v přírodě v Krkonoších, kterou si děti i učitelky velmi užily.

Dočtete se o akcích v Multifunkčním centru, zprávy ze spolku – SDH, Vltavan, Sokol Masečín a naleznete reportáž z probíhajících oslav stého výročí vysvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého. Oslavy vyvrcholí 24. 10. 2015 návštěvou Dominika kardinála Duky a nevšedním koncertem v kostele, o kterém napíšeme více v příštím čísle.

Vracíme se k našemu „seriálu“ Historie trampské písni – již 4. díl vás seznámí se situací za protektorátu. V květnu Česká republika oslavila 70. výročí od konce 2. světové války, proto se tento díl hodí do našeho čísla, stejně jako reportáž ze ZŠ o projektu týkající se Osvětlení – nabízíme vám pracovní list, abyste si připomněli smutnou historii, která by se nikdy neměla opakovat!

A nezapomeňte prožít léto s nadhledem, lehkostí a humorem, i když vám zrovna do smíchu nebude – užijte si s nadhledem i náš velmi „lokální“ kvíz na str. 6 ;-)

Na závěr bychom rádi poděkovali všem čtenářům, kteří na naši práci reagují a zasílají nám své připomínky a ohlasy. Poslední strana je věnována právě jim.

Za redakční radu

OLGA HLAVÁČKOVÁ

Štěchovice byly vyhlášenou turistickou lokalitou – VRÁTÍME JIM NĚKDY TOTO POSTAVENÍ?

V úvodu se tentokrát věnujeme parníkům, nové rozhledně a vzpomínkám na léto ve Štěchovicích v dobách minulých... Mějte krásné léto současné!

Letos je tomu 150 let, kdy byla 25. dubna 1865 založena „Pražská společnost pro paroplavbu na řece Vltavě“, dnes Pražská paroplavební společnost. Na jejím zrodu se významně podíleli František Dittrich (pozdější pražský primátor), dr. Václav Bělský (současný pražský primátor), Vojtěch Lanna, Čeněk Rott a další.

Dne 26. srpna 1865 zahájil parník Praha svou pravidelnou a oblíbenou cestu do Štěchovic. Největší nárůst počtu návštěvníků Štěchovic nastal roku 1912, kdy do našich krajin zavítal i parník Primátor

Dittrich – na fotografii. Rekordního počtu bylo dosaženo roku 1921, kdy Vltavou proplulo neuvěřitelných 2 100 582 lidí. Ve 30. letech nastal úpadek.

Po zatopení Svatojánských proudů v roce 1943 a zprovoznění plavební komory na štěchovické přehradě v roce 1948 se lodní trasa prodloužila a malé motorové lodě jezdily až pod hotel Záhoří. Po dostavbě vodního díla Slapy v roce 1954 měly už všechny parníky konečnou stanici nejprve na louce pod Třebenice-mi, později přímo pod přehradní hrází,

kde je přístaviště dodnes. Staříčké parníky postupně dosluhovaly, až ze všech zůstaly jen Vyšehrad a Vltava, které jsou na štěchovické přehradě vidět pouze při zahájení a skončení sezóny. Romantické údolí můžete dnes běžně projet motorovými loděmi Visla a Odra.

KATEŘINA ROŽNÍČKOVÁ

Čas a stáří jsou spravedlivé. Pání ani kmání se mu nevyhnou. A na každém se podepíší jinak.

Tak se v pro nás dobrém čase a na správném místě sešlo pár starců a stařenek, kterým je dohromady 1493 roků, průměrný věk je v DPS 78,5. Žijeme zde spokojeně, v míru, klidu (?).

Starousedlíci si pamatují na rohu dva obrovské kaštiny, pod nimi trafikku, i s prodejem sudových okurek; chodili jsme si je kupovat a vkrádali se k Weigertovým do zahrady na třešně, švestky a jablčka. Kolem bublal mlýnský náhon. To jsme netušili, že místo toho zde jednou bude dům, DPS, ve kterém budeme bydlet.

A jak tu žijeme? Co děláme, co se nám líbí nebo nelíbí, co nás potěší a potěšilo, o tom se s vámi, milí čtenáři, podělíme.

Když se jedna z nás na veřejné schůzi ozvala, že někteří ze spolubydlících neznají pana

starostu, že by měl přijít někdy na návštěvu, v davu to zašumělo. Asi za tři měsíce náš pan starosta navštívil, přišel popřát pěkný vánoční čas a daroval každému zvoneček. Díky. A my teď pomyslně vyzýváme to, co bychom mu řekli, kdyby měl víc času na popovídání. Řekli bychom mu, co nás těší a netěší.

Tak tedy, co nás těší: návštěvy MŠ s programem a dárečky, zájezd do divadla, příjemná posezení na zahradě MŠ – dětský program, hudba, šansony... občerstvení, popovídání, kavárnička v MFC, pro nechodící odvoz autem, koupě knedlíků v MŠ, vernisáž a výstava obrazů dětí navštěvujících volnočasové aktivity v MFC, festival – úžasná vystoupení tanečníků, zpěváků, flétnistů, kytaristů. Hluboce se skláníme před pedagogickým sborem MŠ a těm, kdo se dětem ve volném čase věnují s elánem, radostí a láskou k dětem. Na další úspěchy cinkilinky, cinkilinky, cilili...

A teď upřímně k našim bolístkám. Pomyslně bubnujeme.

Ovečky uvnitř obce, milé, na pokoukání, pobavení, ale pod balkony v DPS, z druhé strany ZŠ, z další MŠ, obchod, primitivní ubytování s WC u cesty do MŠ, hnůj, oděr, masačky,... to už není milé. Co s tím?

Parkování u DPS. Často nemáme místo; i když co by kamenem dohodil je veřejné parkoviště, řidiči raději zaparkují u nás, jdou do práce, nakoupit, auta tu stojí do večera, než se řidiči vrátí z Prahy. Stálo by za to označit pár míst pro nás a charitu. Co s tím? Není rozumět vysílání místního rozhlasu. Nešlo by důležitá upozornění dát nám na nástěnku do haly? Nejsou toho vinny naše uši.

Kdo chodí do DPS na návštěvu, ke kadeřnici, pedikuru, kosmetiku, prosím, neházejte nedopalky před vchodem na zem, ani papírky od bonbonů a žvýkaček. Nenašel by se nějaký koš? A čistěte si boty. Chuchvalce bláta i ve výtahu nejsou pro dobro nikoho.

Štěchu nad schody a hlavním vchodem máme, ale z boku prší, sněží, v zimě namrzá...

Přejít křižovatku je pro nás nebezpečné dobrodružství. Nedočkavá auta a zvláště motorky bez ohledu na přechod profrčí bleskurychle za našimi zády. Ať jsme to my, děti, maminky s kočárky, dospělí. Ťukat si na čelo by měli ti, co přecházejí, ne ti řidiči. A ty sprostě nadávky...

Bumbumtarata... Proto za vše hezké, milé a upřímně děkujeme paní ředitelce MŠ Jarušce, s nepostradatelnou Katkou, Miluškou a všem, kteří jim pomáhají. A také Petrovi, za ochotu, spolehlivost.

My si přejeme, aby naše nohy dostaly rozum a donesly nás tam, kam se nyní nedostaneme, srdíčka aby fungovala, oči se smály, uši slyšely a mozečky pracovaly, abychom si občas zazpívali, zasmáli se a opět se posílili do cvičení při hudbě, na chodbě, na židlích, jinak nám to nejde.

My z DPS přejeme příjemné léto, hodně dobrých lidí kolem sebe, radost, zdraví, vše dobré.

DRTINOVA ROZHLEDNA NA VRCHU BESEDNÁ

V místě původní Drtinovy rozhledny na vrchu Besedná u Chotilska nedaleko Živohoště ve středním Povltaví byla 4. 4. letošního roku slavnostně otevřena nově vybudovaná rozhledna. Došlo tak k obnově významné stavby a tradice v našem kraji. Obnovu rozhledny zaštitilo občanské sdružení Veselý vrch a obec Chotilsko, které se podařilo uspět s kvalitním projektem a na obnovu rozhledny získala peníze z Regionálního operačního projektu Střední Čechy.

Obnovená Drtinova rozhledna nabízí vedle stávající rozhledny Veselý vrch další nádherný výhled na krajinu středního Povltaví. V budoucnu budou tyto dvě rozhledny spojeny naučnou stezkou. Turisté již nyní mohou využít naučných stezek Vymyšlenská pěšina a Zlaté Psí hory.

Konstrukce rozhledny je ze svislých stojin dvojité kulatiny, 21 metrů vysoká se základy 7x7 metrů. Vyhlídková plošina je ve výšce dvaceti metrů a vede k ní 109 schodů. Náklady na výstavbu rozhledny činily 3 mil. Kč. Tento typ stavby stojí také na Šumavě na vrcholu Boubín.

Historie rozhledny

Původní rozhledna byla postavena na počest významného rodáka prof. PhDr. Františka Drtiny, otevřena byla 11. července 1926.

František Drtina, po kterém nese rozhledna na Besedné jméno, se narodil 3. 10. 1861 v rolnické rodině v nedalekém Hněvšíně (dnes je součástí obce Chotilsko). Ve svých jedenácti letech odešel na studia do Prahy. V roce 1880 byl přijat na Karlo-Ferdinandovu univerzitu, kde od roku 1882 učil i T. G. Masaryk.

Ten poslal Františka Drtinu na studie do zahraničí, a tak se dostal do Berlína, Curychu, Paříže a Oxfordu. Po návratu učil na několika pražských gymnáziích. V roce 1891 se habilitoval u prof. Masaryka,

v r. 1898 byl jmenován mimořádným profesorem filosofie a pedagogiky, v r. 1903 se stává řádným profesorem.

Navíc přednášel v různých městech pro veřejnost. V letech 1907–1911 byl říšským poslancem za Masarykovu realistickou stranu. Na počátku 1. světové války odešel Masaryk do exilu, Drtina se naopak zapojil do domácího odboje společně s Edvardem Benešem. V listopadu 1918 se stal poslancem revolučního Národního shromáždění a náměstkem ministra školství a národní osvěty.

František Drtina mnohokrát hostil ve své rodné vesničce svého přítele a kolegu T. G. Masaryka. Byl velikým milovníkem rodného povltavského kraje

Drtinova rozhledna byla včetně základů 22 m vysoká, ve tvaru husitské hlásky. Postavili ji místní turisticí nadšenci na Besedné, kam právě František Drtina rád chodil a kde se inspirovali i jeho přátelé Alois Jirásek, Julius Zeyer či Josef Suk.

Finanční prostředky na její stavbu byly získány pomocí veřejné sbírky. Na její stavbu přispěli T. G. Masaryk částkou 10 000 Kč (celková cena stavby byla 40 000 Kč). Ve 20. a 30. letech patřila Besedná k oblíbeným turistickým cílům.

V roce 1929 Okresní úřad v Příbrami zřídil „Udržovací fond Drtinovy rozhledny na Besedné“. Fond existoval až do roku 1946. V 50. letech potřebovala rozhledna opravit. Vzhledem k působení prof. Drtiny v Masarykově vládě a jeho syna Prokopa v Benešově vládě nebyla rozhledna s tímto názvem komunistům příliš politicky vhod a nechali ji tedy v roce 1967 strhnout.

Turistický tip

„Osobně jsem se zúčastnila slavnostního otevření nově vybudované Drtinovy rozhledny, což jsem spojila s krátkým turistickým výletem, který všem čtenářům doporučuji.“

Start: parkoviště obce Čím

Cíl: Drtinova rozhledna

Obtížnost trasy: nízká

Délka trasy: 2,84 km

KATEŘINA ROŽNÍČKOVÁ

SLAVNÁ JÍZDA DO ŠTĚCHOVIC NA PARNÍKU MECSÉRY

... I DÍKY VÁM,
KAPITÁNE WINTERE

– aneb

PRAVĚK PAROLODÍ

Tento příběh se stal v dobách, kdy Pražská paroplavba ještě neexistovala. Podnikatel Winter si nechal z Německa do Prahy přivést parník. Po kouskách a poštou. Pojmenoval ho servilně Mecséry, podle rakouského místodržícího a tehdejšího ministra policie Karla von Mecséryho.

Před první „kolumbovskou“ jízdou do Štěchovic parník dvakrát vyzkoušeli. Poprvé jen přes vodu na Smíchov a zpět. Při druhé zkoušce do Podolí Mecséry uvízl na mělčině, ale podařilo se ho vyprostit.

Posádka onoho překrásného rána 15. srpna 1857 tvořili: kapitán Winter (bratr majitele), znalec řečistě, strojník, kormidelník, průvodčí, dva lodníci a dva topiči. Na palubě popíjelo 29 veselých hostů, většinou novinářů připravených psát historii.

„Překrásné ráno bylo, když ji pustili z provazu“, píše Jan Neruda ve fejetonu „O té parolodi“. Loď vyplula za jánotu davů v 10 hodin, podávalo se pivo a uzenky. Kapitán to vzal pěkně od podlahy. Neruda tu chvíli popisuje takto: „Začaly se jim mysle másti a ani nepozorovali, s jakým hrdinným sebezapřením vůdce lodi s rovnováhou zápasí.“

Ve Vraném zjistili, že v kotli jaksi není pára. Než to vyřešili, došlo uhlí. Když dovezli náhradní, usoudili, že by bylo přece jen lepší se raději vrátit. Mecséry ale při otáčení uvízl jedním koncem na jednom břehu, druhým na druhém a dnem se napíchl na skálu.

Hosté se jen tak tak zachránili na pramicích a do Prahy se vrátili dostavníky. Byla to první a poslední plavba parníku Mecséry. Rozebrán skončil ve šrotu. Dnes se jezdí do Štěchovic po Vltavě běžně také díky němu.

Zdroj: www.malostranskenoviny.eu

LÉTO VE ŠTĚCHOVICÍCH MASEČÍNĚ A TŘEBENICÍCH

Když mám říct něco o tom, co pro mě léto znamená, hned se mi vybaví několik vzpomínek na toto úžasné roční období. První mě zavede do rozkvetlých, voňavých a nekonečných luk

Šumavy, s výškou trávy jako já, a na záchvat sené rýmy, který vždy následoval. Ale byla to dobrodružství, která vždy stála za to. Další vzpomínka už patří sem, do Štěchovic. Už jsem větší než tráva na louce a taky trochu drzejší. A tak beze studu před šestou hodinou přelézám plot a skáču do bazénu, po kterém dnes už není vidu a je možná trochu slechu. Další vzpomínka je zasazena do podobné doby. Místo domu s pečovatelskou službou je sad plný třešní a višní. Spolu s kamarády sedíme v korunách stromů a trháme rudé plody, které rovnou konzumujeme. Tolik třešní, jako v těchto letech, jsem od té doby asi nesnědla. Jo! Jak jsem tenkrát skoro vždy rychle spěchala domů!

ANKETA

V současné době je pro mě léto rovnice. Ne, nebojte se, že nás čeká lekce matematiky. Moje rovnice je o třech známých a dvou rovná se. LÉTO = PRÁZDNINY = DOVOLENÁ. Chápu, pro nezasvěcené je to nedosažitelný luxus, ale pro mě je to doba odhození velké zodpovědnosti, čerpání nových sil a většinou i v mé profesi užívání si vzácného ticha. Také je to dostatečně dlouhý čas na to, abych si uvědomila, jak moc mám ráda práci, kterou dělám.

Mgr. LENKA CABALOVÁ

Ve vzpomínkách na mládí – letní kino, koupaliště, spousty nových tváří, ruch, fronty v obchodech, houkání parníků proplouvajících Štěchovicemi.

Dnes – spousty nových tváří, ruch, více projíždějících aut a motorek a každou neděli a sobotu odpoledne desítky lidí umučených na slunci nebo v dešti, kteří čekají na autobus na Prahu (návrh nové dostatečně prostorné zastávky je hotov), protivný zvuk sekaček na trávu v neděli (ustane, pevně věřím, až si všichni přečtou obecní vyhlášku) ...

... ale také rána plná slunce, dlouhé teplé večery. Prostě PRÁZDNINY.

JAROSLAVA MARKOVÁ

Při těchto slovech se mi vybaví řada asociací. Červen. Očekávání. Kraťasy. Sandály. Sukýnky. Třešně. Vysvědčení. Průšvih. Jahody. Červenec. Léto. Nadšení. Slunce. Teplota. Krása. Horko. Plavky. Tílka. Opalování. Spálení. Sucho. Dovolena. Prázdniny. Chorvatsko. Zácpy. Horko. Klimatizace. Chřipka. Koupání. Voda. Slapy. Zácpy. Sinice. Průjem. Srpen. Prší. Dovolena. Táboráky. Stanování. Prší. Komáři. Chrousti. Grilování. Bazén. Sinice. Prší. Výlety. Světlo. Hospoda. Opilci. Jablka. Prší. Zmrzlina. Melouny. Povodně. Září. Práce. Škola. Slunovrat. Deprese. Léto v háji.

MIROSLAV HAVRÁNEK

Nekončí platnost vašeho OBČANSKÉHO PRŮKAZU?

V letošním roce končí desetileté období od hromadné výměny občanských průkazů prováděné v roce 2005. Doporučujeme vám ověřit si, zda nekončí platnost i vašeho občanského průkazu.

O výměnu občanského průkazu si můžete požádat u kteréhokoliv obecního úřadu obce s rozšířenou působností – pro občany Štěchovic poskytuje tuto službu MÚ Černošice – pracoviště v Podskalské ulici.

NOVÁ FOTOALBA Z AKCÍ MĚSTYSE SLEDUJTE NA

<http://mestys25207.rajce.idnes.cz/>

UMĚNÍ PAROPLAVBY po řece Vltavě 1865 – 2015

Nové výstava, která vznikla ve spolupráci **Pražské paroplavební společnosti** a **Národního technického muzea** v Praze, kde je otevřena **od 17. června do 28. září 2015**, je důstojnou připomínkou 150 let fungování osobní lodní dopravy na Vltavě.

Na výstavě jsou k vidění modely parníků, ale také řada dokumentů nebo filmových záběrů. Zajímavou součástí je i **galerie obrazů** s tématem paroplavby na Vltavě, jejichž autory jsou malíři Jakub Schikaneder, Bohumil Kubišta, Josef Šíma a další.

Zdroj: www.paroplavba.cz

VÝSTAVA

K LÉTU PATŘÍ VODA A KOUPÁNÍ, JAKO K VELBLOUDOVI HRBY

V následujícím článku se pokusím rozebrat, jak jsme na tom s vodou v naší obci. U nás v zásadě řešíme s vodou dva okruhy problémů – kvantitu a kvalitu. Vody je buď málo, jsou sucha a omezuje se spotřeba vody obecními vyhláškami, nebo zase vody hodně a pak máme povodně, voda ničí, co jí stojí v cestě. Takovou randu si ve městě užijete zřídka. Kolik máme v obci vody k dispozici, příliš ovlivnit nemůžeme. Ať se nám to líbí nebo ne, je to hlavně závislé na srážkách, měnícím se klimatu, na Vltavě, Kocábě a stavu podzemní vody. Samozřejmě s rostoucí populací v obci se zvyšuje i tlak na vodní zdroje a na úpravu pitné vody. Běžná čtyřčlenná rodina spotřebuje na mytí, praní a vaření okolo deseti až dvaceti kubíků vody měsíčně. Většinu z těch deseti kubíků opět vrací do přírody

Veškerá odpadní voda, která se v obci vyprodukuje, nakonec skončí buď v Kocábě, nebo ve Vltavě. Čištění odpadní vody v obci těm, kteří jsou napojeni na kanalizaci, zajišťují tři čističky odpadních vod. Čištění je hlavně biologický proces. To znamená, že pokud v kanalizaci skončí ropné látky, jedy a jiné baktericidy, jako se tomu bohužel stalo nedávno v Masečíně, čistící proces nemůže probíhat, čistička se musí dekontaminovat a čistící proces znovu nastartovat. To stojí čas, životní prostředí, do kterého zatím proudí nedostatečně vyčištěná voda a hlavně nemalé peníze, které provozovatel buď naučtuje tomu, kdo kontaminoval čističku (pokud ho zjistí), nebo je rozúčtuje do vodného a stočného jako dodatečné náklady všem. Oběd zdarma se v tomto případě nekoná.

Jak na čištění odpadních vod

Pak je v obci řada jímek a septiků, neboť části obce, a bohužel jsou to zejména ty, co leží v blízkosti řek, stále nejsou odkanalizované. Občané, nebo v převážující míře chataři, nenapojení na kanalizaci mají v podstatě několik možností, jak situaci s odpadními vodami řešit. Od nejlepšího k nejhoršímu jsou to: domovní čištění odpadních vod, septiky, jímky, latríny a vypouštění do vodního toku.

Domovní čištění

Domovní čištění může probíhat třeba v kontejnerových čističkách, které stojí už od třiceti tisíc korun, nebo v kořenových čističkách, nebo v septicích, které v podstatě snižují biologickou závadnost odpadních vod. Kde toto řešení není možné, zejména stavebně, je nutné jímání odpadní vody do jímky a svoz do některé z čističek. Nejhorší možné řeše-

ní, kterého jsme bohužel často svědky, je vypouštění odpadních vod do vodního toku. Tím se dostáváme ke kvalitě vody obecně. Ponechám stranou kvalitu pitné vody, protože ani zde není prostor na vše, a zaměřím se na kvalitu vody v našich řekách.

Kvalitní pitná voda je také otázkou použitých technologií

Kvalita vody ve Vltavě se dlouhodobě zlepšuje a stále jsou hlavními zdroji znečištění splachy hnojiv z polí a následný rozvoj sinic a řas. Jak česká společnost bohatne, zajímavým zdrojem se také stávají různé motorové lodě, kterých je rok od roku více. Na druhou stranu se zlepšují jejich technologie, takže zemědělství je stále podezřelým číslem jedna.

Znečištěná Kocába

Kocába je jiný případ. V letošním roce, kdy na začátku roku bylo relativně málo vody, je velmi znečištěná. Částečně za to může fakt, že na katastr obce již znečištěná přichází. Ale jsme na vině i my. Obec již (ne)řeší několik případů – oznámení, kdy někdo v tichosti trativodem vede nevyčištěnou vodu do říčky, nebo večer hodí do septiku čerpadlo a vytáhne ho do vodního toku. Podle množství, které takto vypouští, a dopadu na říční ekosystém se takováto osoba dopouští buďto přestupku, s pokutou v řádu desítek tisíc (tedy cenou domovní čističky), nebo trestného činu poškozování životního prostředí se sazbou až dva roky.

Řeka sama na všechno nestačí

Říká se, že když nalezete do sklenice vína lžíci splašků, dostanete sklenici splašků, a když to uděláte obráceně, bude to taky tak. Naštěstí říční ekosystém má samočisticí schopnost, a pokud znečištění není masivní, dokáže se vyčistit. Bohužel, jak roste populace podél našich dvou řek, tato schopnost je vystavována čím dál větší zkoušce. Navíc zrovna na Kocábě probíhají břehové úpravy u osady Havran, kdy je v a u toku nasazena těžká mechanizace, u obnažených břehů jsou nebezpečné hromady hlíny, kterou deště splachují do říčky. Navíc nevhodné úpravy břehů a koryta v minulosti tuto samočisticí schopnost značně omezily. A proto dnešní Kocába vypadá jak stoka. Tím trpí paradoxně nejen řeka samotná, ale zejména ti, kteří tam znečištění vypouštějí, protože velmi často jsou zároveň odkázáni na vlastní studny, které jsou zase závislé na řece. Nebo se v říčce koupou oni nebo jejich děti. Ale jak jsem psal v textu o lžíci splašků. Stačí je tam nevypouštět. Technologicky se jedná o jednoduché řešení, které lze v podstatě udělat na klíč; a kde nepomůže osvěta, nátlak sousedů a obce, stále je k dispozici represe, která může toto společensky závadné jednání potlačit nebo alespoň prodloužit.

Trochu neradostný konec; takže vám do léta přeji příjemné koupání, čistou vodu a čistou hlavu, když se rozhodujete, jak nakládat s odpadními vodami.

Mgr. MIROSLAV HAVRÁNEK

Léto s humorem, aneb co lidé odjinud těžko pochopí

Do odlehčeného letního čísla nabízíme řadu dotazů a odpovědí a to formou kvízu. Správně může být jedna, všechny anebo žádná odpověď. Ostatně v dnešní době postmoderního relativismu to přece ani jinak být nemůže

Proč v parku nejsou lavičky?

- A) Protože to není park, ale louka a na louce nemají lavičky co dělat
- B) Protože by na nich seděli feťáci, máničky a jiný podvrtný živlové

Proč zmizely všechny stromy v centru obce, především u kostela?

- A) Topit je třeba a jak známo „dětma nezatopíš“
- B) Aby bylo více vidět na kostel

Proč netřídíte odpad, když k tomu máte podmínky?

- A) Jsem barvoslepý a než bych házel sklo do plastů, radši to dám do jednoho.
- B) Proč to vyhodit, když to můžu prohnat komínem?

Proč pálíte doma plasty? Pak se vám přeci nemůže, zvlášť v zimě, ve Štěchovicích dobře dýchat...

- A) To bych pak musel třídit
- B) Když se mi blbě dýchá, dám si cigáro a pak mi to ani nepříjde
- C) Když už si topím, tak sedím doma a teplo si užívám, ne?

Co jste hasiči, co jste dělali?

- A) Vzhledem k tomu, že nám zase někdo nechal stát auto před výjezdem, tak nic

Proč neschválilo zastupitelstvo žádost o dotaci na přírodní učebnu v novém parku?

- A) Není to park, ale louka, kolikrát to budeme opakovat
- B) Dotace jsou nástroj ďábla a my si naše lavičky postavíme za vlastní

Kdy rozšíříte školu? Nepřetéká vám trochu?

Čekáme na další povodně, ty to většinou vypláchnou

Je voda v obci pitná?

Jednou určitě bude.

MÁTE DALŠÍ DOTAZY?

Co konečně uděláte s přemnožením kanců?!!!

Čtete Štěchovické proudy?

Ne, jsou na mě příliš vtipné

Zvýšíte poplatky za obecní služby?

Určitě.

Kde lze v obci bezpečně přecházet?

V Třebenicích u lesa

Kdy budou další volby? Nechtělo by to předčasné?

Proč jste v zastupitelstvu sami blbci?

Koho jste si zvolili, toho tam máte ;-)

Proč je v zápisech z veřejného zasedání zastupitelstva uveden pan Andrlé vždy jako poslední?

Protože začíná od „A“ a celý život byl první! – ve školce, ve škole... změna je život...

Má obec ještě nějaké pozemky?

Ano, oba dva jsou v pořádku a mají se dobře. Kupujete?

Kdy bude dostatek vody?

A co s ní furt děláte? Vy ji snad ležete do záchoda...? Jen co přijdou další povodně

A co děti, mají si kde hrát?

Pokud nemají alergii na kačírky, tak určitě
No, třeba v Kocábě, oblíbená je hra „bacha plavazník“
Třeba v parku... totiž na louce mezi obilnými klasy...

Už jste si dost nahrabali, zastupitelé?

Proč se stále staví v Masečíně?! Chceme stavební uzávěru!

Z jakého důvodu je málo vody v Masečíně?

Protože se zde pořád staví...

Bude zajištěna náhradní výsadba stromů u kostela?

Bůh ví ...

Modlíme se, aby byla

Budeme mít cyklostezky?

Ano, až budou všude kolostavy...

Kdy bude u nás kanalizace a vodovod

A cyklostezku byste nechtěli?

Kdy bude obnoveno letní kino?

Zeptejte se lidí, kteří bydlí u kina...

Kdo by dnes chodil do kina ...

Kdy bude obnoveno koupaliště?

Při dalších povodních bude dokonce rozšířeno na zbytek obce

Jak tohle vůbec můžete tisknout?!

To platíte vy ze svých daní ;-)

Kdy začnete brát děti od 2 let do MŠ? Končí mi rodičovská a musím do práce!

My je bereme, ale už nevracíme...

Zvednete ceny vodného a stočného?

Chceme pracovní soboty na úřadě – vaši chataři! Kdy máme zaplatit poplatky?

Kdy opravíte silnice?

Proč parkujete na zákazech před základní školou? Kde je v té době Policie ČR? Vzniká tam neúnosná situace!

Pomoc, potřebuji rychle policii, co mám dělat?

Volejte hooří, pokud někdo nestojí před hasičárnou, přijedou aspoň hasiči

Zaparkujte před bankomatem, jsou tu do dvou minut

Budete rozšiřovat obecní četu? Plánujete přijmout nové lidi?

Tak určitě, ale jen s vlastní multikárou

Nemohly by být úřednice na úřadu městyse příjemnější?

Ano, ale pouze v úřední dny

Bohužel mají to ve smlouvě pod pokutou zakázané. Za každý úsměv mají pokutu sto korun. Třeba úřednice K.R. takto měsíčně prodělá i celou výplatu.

Proč nemáme názvy ulic? Proč jsme pouze Masečín? Víte, jak se České poště, Tesco a PPL špatně vyhledává místo doručení?

Protože v Třebenicích nejsou taky a záviděli by ...

Abychom zmátli okupanty, až dorazí, nikdy nevíte...

Budte rádi ... kdo ví, jak by se vaše ulice nakonec jmenovala...

Co jste si upekli, to máte...

Dáte velkoobjemový kontejner v Masečíně konečně do pr....

Nedáme, bojíme se...

Zahájení oslav kostela očima moderátora

REMINISCENCE

POLEDNE

Mísí se vůně farmářských trhů. Úpravné stánky obklopují chrám. První příchozí usedají do kostelních lavic, prohlížejí výstavy, zapisují do kroniky. Vysoká bílá svíce a průhled do křtitelnice. Barvy vitráží světlo odráží. Zahajují výstavy Kostel očima dětí – Cesta světla a Historie kostela – církevní artefakty, dobové předměty, noviny a knihy, zdobná liturgická kněžská roucha... autorem expozice je rodinný tandem Monika Němcová a její jedenáctiletý syn Kryštof. Doporučují ho coby osobního průvodce. Představují přítomné autory výstavy Cesta světla, kterou jsme připravili s Kurzy výtvarných technik a Autorskou dílnou. Naše tvůrčí škola dostala od kulturní komise malířská plátna a děti si na nich s radostí vyzkoušely pastózní techniku akrylu. Během odpoledne se na zdech kostela objevují i jiné obrázky, Ondřej Lukeš promítá dobové fotografie. Venku hrají Cover ladies, lidé si podupávají v rytmu, občerstvují se, někdo i tančí.

ODPOLEDNE

Zvon. Všechny vítám před krásným portálem, svítí slunko a povlává vítr. Střiháním pásky kostel znovu otevíráme. Praporečníci městyse Štěchovice, spolku Vltavan i hasičského sboru hrdě drží vlajky, procesím vstupujeme do architektonicky unikátního prostoru štěchovického kostela sv. Jana Nepomuckého, který letos slaví 100 let od svého vysvěcení. Duchovní život člověka začíná jeho křtem, duchovní život sakrální stavby jejím vysvěcením. Zmiňuji obdivuhodné dobrodinství mecenáše Matěje Rady i některé znaky impozantní dominanty v secesně neorománském stylu od architekta Kamila Hilberta. Ještě předtím se seznamuji se sympatickou elegantní dámou, MUDr. Ošťádalovou, která je přímým potomkem Matěje Rady. Ke svátečnímu slovu postupně vyzývám právě ji, ředitelku mateřské školy Jaroslavu Markovou a pana faráře ThMgr. Pawla Adama Dębeka. Koncert Sester Havelkových nás přenáší v čase. Působivé dámské vokální trio s repertoárem dávných písní pohladí po duši. Zahájení oslav uzavírá podvečerní mše svatá za ty, kteří už odešli, za všechny, co odsud pocházejí, a za mecenáše stavby kostela Matěje Radu. Bylo mi ctí...

Text: Mgr. DANA BENEŠOVÁ-TRČKOVÁ

Fota: archiv

ÚŘAD VAŘÍ

Recept paní Věrky

Bramborový dort

6 vajec | 450 g vařených brambor |

10 lžic hrubé mouky |

100 – 150 g strouhaných ořechů | 300 g cukru

Ušleháme bílky se špetkou soli, postupně přidáme cukr a vyšleháme do tuha. Postupně přidáme žloutky, strouhané vařené brambory, mouku a ořechy. Směs nalijeme do máslem vymazané a hrubou moukou vysypané dortové formy a pečeme při 170 °C cca ¾ hodiny. Po vychladnutí rozřízneme na dvě poloviny a naplníme krémem.

Kávový krém

½ litru mléka | 5 vrchovatých lžic hrubé

mouky | 5 vrchovatých lžic cukru

2 lžičky instantní kávy | ½ másla | rum

Z mléka, mouky, cukru a kávy uvaříme hustou kaši. Necháme vychladit. Utřeme máslo, postupně přidáme hotovou kaši a trochu rumu. Dort necháme do druhého dne vychladit a proležet.

PRODEJ SLEPIČEK

**Drůbež Červený Hrádek opět prodává
slepičky snáškových plemen**

**Tetra hnědá a Dominant
ve všech barvách.**

Stáří 14 – 19 týdnů.

Cena 149 – 180 Kč / ks .

Prodej se uskuteční:

21. 8., 24. 9. a 10. 11. 2015

**Štěchovice – u hasičské zbrojnice
od 13:50**

**Při prodeji slepiček výkup
králíčních kožek – cena dle poptávky.**

**Bližší informace: Po – Pá: 9:00 – 16:00
na tel. číslech:**

**601 576 270,
606 550 204, 728 605 840**

Další svoz nebezpečných složek komunálního odpadu se uskuteční 26. 9. 2015.

Upozorňujeme občany na umístění kontejnerů na bioodpad ve všech částech obce. Nevozte trávu ani jiný bioodpad na pozemek v majetku Povodí Vltavy u Multifunkčního centra.

DRUŽINA A ŠKOLNÍ ZAHRADA

Družina a školní zahrada při ZŠ Štěchovice bude za pomoci rodičů, vedení školy a zřizovatele upravena pro kvalitnější zázemí dětí navštěvujících především družinu. Zřizovatel uvolnil částku 250 tis. Kč; díky tomu a dalším sponzorským darům a práci rodičů při brigádě přibudou na školní zahradu nové herní prvky, posezení, ohniště, zútulní se stěny okolních budov a provedou se další vylepšení, které děti jistě ocení.

PRODLOUŽENÍ UZAVÍRKY u Vranské přehrady

do 11. 12. 2015

Městský úřad Černošice – odbor dopravy rozhodl o prodloužení povolení uzavírky silnice č. 102/II u Vranské přehrady do 11. 12. 2015. Doprava bude v úseku stavby vedena jedním jízdním pruhem, řízena světelným signalizačním zařízením.

BIO odpad

Nádoba je určena

pro zbytky zeleniny a ovoce (jádřince, listy a nať ze zeleniny, slupky z brambor a citrusových plodů, apod.), čajový odpad a čajové sáčky, kávová sedlina, skořápky z vajec, a zbytky potravin rostlinného původu.

Dále pro odpady rostlinného původu jako je posekaná tráva, listy, zbytky rostlin, listy a kořeny zeleniny, plevel, květiny, kousky kerů do velikosti 30 cm, seno, sláma, apod.

Do nádoby nepatří zbytky jídel, oleje, maso, uhynulá zvířata, biologicky nerozložitelné a ostatní odpady (např. papír, plasty, sklo, kovy...)

UZAVŘENÍ MŠ ŠTĚCHOVICE

MŠ Štěchovice bude v době hlavních prázdnin uzavřena
**od 27. 7. 2015
do 31. 8. 2015.**

Vážení přítomní, paní ředitelko, zástupci obce, milí učitelé, hosté a žáci této školy.

Sešli jsme se zde, abychom zakončili náš poslední školní rok 2014/2015 na této škole a připomněli si všechny ty krásné chvíle, které jsme spolu zažili.

Začalo to všechno před devíti lety, kdy jsme do ní pečlivě oblečení, učešani a v doprovodu rodičů poprvé vstoupili jako žáci. Je neuvěřitelné, jak ten čas utíká, protože dnes zde takto stojíme naposledy. Už tady nestojíme jako malé děti, které se učily číst, psát a počítat, ale stojíme zde jako dospělí lidé, kterým se právě otevírá další část cesty života. Přestože si to tak úplně nedovedeme představit, za pár hodin se každý absolvent rozprchne jinam, a i když se velká část z nás bude dál potkávat, už nikdy to nebude jako dříve. Nikdy se nesejdeme ve stejné třídě, nebudeme se spolu smát zážitkům ze svých prázdnin, nebudeme společně provokovat učitele, nesedneme si vedle sebe do lavic, jednoduše nic z toho, na co jsme byli doposud zvyklí.

Jen i přesto, že jsme se skoro ve všem nepohodli, byli jsme dobrá třída a chci popřát všem hodně štěstí do dalších ročníků v životě. Dnešním dnem pro nás všechny něco končí. Pro nás nejen měsíc červen, ale i devítiletá etapa našeho života. Ačkoliv jsme si nedokázali představit, že tato chvíle smíšených pocitů někdy nastane, tak je tu. Za těch devět let se mnohé změnilo. I když ten pocit nejistoty nastane ještě znovu a to za dva měsíce, ale už ne na této škole. Už sem nikdy nevkročíme jako žáci, nebudeme poslouchat typické výroky našich skvělých učitelů.

Teď budu mluvit za celou 9. třídu. Chtěli bychom poděkovat učitelům za to, že to s námi vydrželi a naučili nás hodně věcí do života. Nebylo to s námi vždy jednoduché, ale věřte, že ani s vámi učiteli (smích). Ale nejvíc bychom chtěli poděkovat naší třídní učitelce Ivaně Koutské, která nás bere a má nás ráda takové, jací jsme. Děkujeme, že jste nás naučila hodně věcí ze školy jako matematiku, fyziku, ale hlavně jste nás naučila i přes ty všechny zápisy a důtky slušnému vychování a to všechno bylo pro některé ponaučení do dalších let.

Proslov zakončím citátem: Umět se radovat. Ze všeho. Nečekat, že v budoucnu přijde něco, co bude to pravé, protože je možné, že to pravé přichází právě teď a v budoucnu nic krásnějšího už neprijde. Ota Pavel.

Děkujeme; loučí se s vámi 9. třída ZŠ Štěchovice.

MOJE VZPOMÍNKY na štěchovickou základní školu

Před devíti lety, přesně na stejném místě. Malá copatá holčička poprvé vchází do míst, která jí otevírají bránu do světa. Dobře si vzpomínám, jak nakukuji do třídy plné dětí, schovaná za máminu sukni. Bylo to něco nového, ale natolik mě to zajímalo, že jsem neměla strach jít dál.

Měla jsem pocit, jako bych byla už velká a nechtěla nikoho zklamat, a proto jsem vždy musela mít vše perfektní, bez chyby. Pilná studentka, které se kvůli dvojce z písanky hroutil svět.

Každý můj kantor mě něco naučil a něco mi daroval. Pilnost, ctížádost i to, že nesmím všet hlavu při prvním neúspěchu.

Těch počátečních pět let, se mi zdá, jsme doslova proletěli a za celou dobu byl můj největší problém násobení devítkou, opravdu. Učení mi šlo samo a já měla radost, když měli rodiče radost zase ze mě. Jenže opravdu se člověk učí, aby byl šťastný někdo jiný? Jistě že ne. Dnes už to vím.

S přibývajícími lety bylo vzdělávání těžší a těžší, jenže to už mi došlo, že se učím pro sebe, pro lepší budoucnost. Zkrátka, uvědomit si, že když se snažím

teď, později bude vše jednodušší, byla ta nejlepší věc.

Seznámila jsem se i s lidmi, o kterých vím, že kdybych je neznala, byla bych ochuzená o mnoho. Přátelé jsou na celý život, ale je jasné, že se tu sejdou různí lidé s odlišnými zájmy, a proto jsme se vždy nedomluvili. S některými si nerozumím doteď, ale tak nějak vím, že kdybych potřebovala, i oni pomohou. A o tom to je.

Základní škola je vytrvalý a zkušený učitel, který ví, jak na nás. Myslím, že mohu být ráda, že jsem devět let svého života strávila právě ve Štěchovicích.

Celé této škole patří tedy velký dík za přípravu v podobě „doplňení zásob“ a načerpání sil na další dlouhou cestu.

Stačí se už jen ohlédnout a zavzpomínat. Děkuji, ale musím jít zase dál.

MARKÉTA LISTÍKOVÁ, žákyně 9. třídy.

Seminář pro rodiče

„Výuka matematiky na 1. stupni metodou profesora Hejného“

V polovině června naše škola uspořádala v rámci projektu „Komplexnost, časovost, posloupnost – vše pod jednou střechou“ seminář pro rodiče dětí z 1. stupně. Hlavním cílem bylo seznámit rodiče s didaktickými metodami profesora Hejného (VOBS – Výuka Orientovaná na Budování Schémat), vysvětlit základní principy metody a prakticky předvést postup při výuce matematiky ve vybraných prostředích.

Chtěli jsme rodičům usnadnit orientaci v učebnicích a ukázat jim, že jejich děti jsou chytré a jsou schopny při dobrém vedení většinu matematických poznatků objevit samy. Radili jsme, aby jásali, když se dílo daří, aby povzbuzovali, když se dařit nechce, a hlavně aby neukazovali, „jak se to dělá“. A také aby pochopili, že neučíme nějakou „jinou matematiku“, ale jen maličko jinak, než to zažili oni.

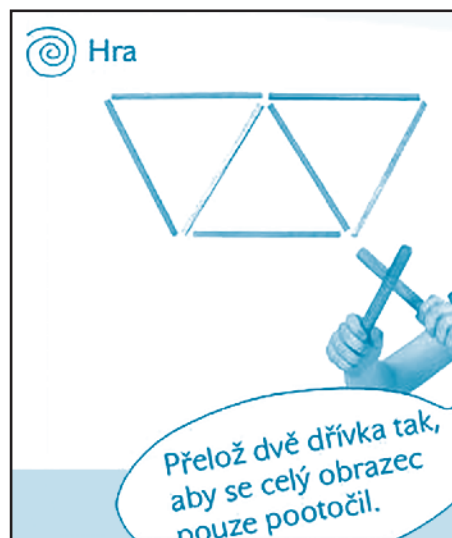
Byli jsme rádi, že se sešlo více než čtyřicet rodičů, kteří se vžili do role dítěte, velmi aktivně se zapojili třeba do „krokování“ a měli mnoho podnětných dotazů. Děkujeme jim, že se snaží se školou spolupracovat a podporují své děti v samostatném řešení úloh.

Myslím, že většina rodičů zjistila, že hlavním naším cílem je, aby děti matematice rozuměly, uměly ji používat a rozvíjely své logické myšlení. Doufáme, že se

nám to společně podaří. Pokud budete mít jakékoliv dotazy nebo problémy, obraťte se na nás, budeme je společně řešit.

RNDr. IVANA KOUTSKÁ,

Mgr. JANA BERÁNKOVÁ

OKNO DO MINULOSTI

Na naší škole mám okno, které pravidelně se žáky své třídy otevírám a jímž se společně „koukáme“ do relativně nedávné minulosti. Pohlížíme do doby, kdy se narodila většina prarodičů mých žáků, kdy v Evropě zavládl nejhorší válečný konflikt v dějinách a kdy celé skupiny lidí byly zbaveny důstojnosti a základních lidských práv. Jistě to byla těžká doba pro všechny, ale pro jeden národ to byla otázka budoucí existence. Nyní jsem toto okno otevřela již podruhé.

HOLOCAUST – BOLAVÉ DĚJINY

Více než dvouletý projekt je zaměřený na osudy převážně židovského národa v období druhé světové války. Žáci jsou postupně doslova vtahováni do této doby a snaží se pochopit, co se vlastně stalo. Na začátku projektu (koncem 7. třídy) jde o pouhou diskusi a vysvětlení vlastního pojmu holocaust. Prostřednictvím filmu „Všichni moji blízcí“ se seznámí nejen s atmosférou té doby, ale i s osobností Nicholase George Wintona, který těsně před válkou poslal do bezpečí 669 převážně židovských dětí. (Někteří žáci z prvního otvírání okna měli dokonce možnost setkat se s panem Wintonem osobně, a to na premiéře filmu „Nickyho rodina“.)

V 8. třídě pak společně absolvujeme dostupné akce na dané téma. Letos se k nám připojila i třída sedmá. Společně jsme navštívili Židovské muzeum v Praze, kde jsme se v rámci interaktivního pořadu „Haninkufřík“ dozvěděli mnoho zajímavých věcí o době, která byla vůči mnohým velmi nespravedlivá. Pátrali jsme po osudech dětí a jejich rodin, jejichž osudy byly spjaty s nenávistí k jejich původu a které si nepřály nic jiného, než se po válce opět sejít u společného stolu. Jak jsme se dozvěděli, většině se to nepoštětilo. Velmi silným a zajímavým okamžikem bylo setkání s paní Doris, která coby dospívající dívka strávila čtyři roky v Terezíně. Vyprávěla o rodičích, kamarádech, o pasení oveček, které měla na starost, o hladu, strachu a o tom, jak se po válce

sešla pouze se svým bratrem. Celý program byl ukončen návštěvou Pinkasovy synagogy, na jejíchž stěnách je napsáno více než 80 000 jmen těch, kteří se z koncentračních táborů nikdy nevrátili. Prošli jsme také starý židovský hřbitov s typickými náhrobními kameny a položili oblázky na náhrobek rabiho Löwa.

Přesně v den sedmdesátého výročí

osvobození koncentračního tábora Osvětim jsme navštívili divadelní představení „Klára 3847 – Příliš mnoho hvězd“; příběh dívky, která jako jediná z rodiny přežila. Celé představení bylo protkáno vzpomínkami, a když na konci hlavní představitelka zhasla osm z devíti svíček,

NECHŤ TOTO MÍSTO, NA KTERÉM
HITLEROVCI VYVRAŽDILI KOLEM PŮL
DRUHÉHO MILIONU MUŽŮ, ŽEN
A DĚTÍ, HLAVNĚ ŽIDŮ Z RŮZNÝCH ZEMÍ
EVROPY, ZŮSTANE NA VĚKY
VÝKŘIKEM ZOUFALSTVÍ
A VÝSTRAHOU PRO LIDSTVO.

(Pomník v Osvětimi)

kteří znázorňovaly jednotlivé členy rodiny, v divadle bylo úplné ticho.

Dalším nezapomenutelným zážitkem bylo setkání s vězňem číslo 121199. Pan Fried, který právě oslavil poslední kulatiny před trojciferným číslem, celé dvě hodiny vyprávěl o svých zážitcích plných velké bolesti, neuvěřitelných zvratů a velkého štěstí. Sám prošel třemi koncentračními tábory (postupně byl internován v Žilíně, Seredi a Sachsenhausenu) a na závěr přežil pochod smrti. Vězni byli na cestě do severoněmeckého Kielu, kde se měli nalodit a lodě s nimi měly být potopeny do studeného Baltského moře. Bylo hezké pozorovat, jak děti, přestávka nepřestávka, sledují vypravěče a hltaří každé jeho slovo. Vyprávění z historie a o důležitosti nezapomínat však nebylo jediným poselstvím pana Frieda. Dětem předal ještě jedno, důležité pro jejich životní pouť: „Není ostuda nevědět, ostuda je nechtít vědět.“

Projekt bude pokračovat i v příštím školním roce a jeho vyvrcholením bude návštěva koncentračního tábora v polské Osvětimi.

A pokud se ptáte, proč děti zatěžujeme něčím, co už je dávno pryč a co se jich netýká, opět se vrátím k moudrému panu Friedovi: „My, co jsme to zažili, už pomalu končíme svou životní pouť. Celoživotním úkolem mnoha z nás bylo a je vše vyprávět, aby se nezapomnělo. Musíme doufat, že se společnost, kterou jednou budou tito žáci tvořit, poučí a nikdy nedopustí, aby byli lidé převáženi v dobytčích vagónech do plynových komor.“

Mgr. LENKA CABALOVÁ

Jeden z pracovních listů k projektu:

PROJEKT HOLOKAUST – BOLAVÉ DĚJINY

Co si vybavíš, když slyšíš pojem holokaust?

.....

.....

.....

Co si myslíš, že nemohly dělat děti v tvém věku v období 2. světové války?

.....

.....

.....

Co si myslíš, že nemohly dělat židovské děti v tvém věku v období 2. světové války?

.....

.....

.....

Zkus vysvětlit pojmy:

Genocida

Davidova hvězda

Ghetto

Transport

Vyhlazovací tábor

Separace

Kdy a proč si připomínáme Mezinárodní den památky obětí holokaustu?

.....

.....

Známé obrázky, ale co se za nimi skrývá? Popiš své pocity, když si obrázky prohlížíš. Využij maximum podstatných jmen, která tě napadnou.

.....

.....

Co hlásá nadpis nad většinou vstupních bran do koncentračních táborů?

.....

MEZINÁRODNÍ DEN PAMÁTKY OBĚTÍ HOLOKAUSTU

připadá na 27. ledna. Byl vyhlášen Valným shromážděním Organizace spojených národů 1. listopadu 2005 na jeho 42. plenárním zasedání. Tento den má připomínat utrpení přibližně šesti milionů židovských obětí, 2 milionů Romů, 15 tisíců homosexuálů a milionů dalších nevinných obětí v době holokaustu za druhé světové války. Datum 27. ledna bylo vybráno záměrně, jelikož 27. ledna 1945 byl Rudou armádou osvobozen nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor Auschwitz-Birkenau (Osvětim-Březinka).

Mgr. LENKA CABALOVÁ

Kdo to je? (Vybarvi stejnou barvou rámeček obrázku, charakteristiku osoby a její jméno.)

V roce 1939 zachránil 669 převážně židovských dětí před transportem do koncentračních táborů.

ANNE FRANK

Český malíř a spisovatel, je také autorem celosvětově užívaného slova „robot“. Těsně před koncem války zemřel v koncentračním táboře Bergen-Belsen.

JOSEF MENGELE

Německý lékař SS, který na věznicích v Osvětimi prováděl morbidní a sadistické experimenty.

JOSEF ČAPEK

Dívka z německé židovské rodiny, která se za druhé světové války v Amsterdamu ukrývala před nacisty. Psala deník, který jí posmrtně proslavil.

NICHOLAS WINTON

Pracovní sobota v základní škole ve Štěchovicích

Ne, nešálí vás zrak při čtení titulku. V naší škole skutečně proběhla pracovní sobota. Již od sedmé hodiny ranní se scházeli rodiče, mnozí i se svými dětmi, a zaměstnanci školy na školní zahradě a postupně přidávali ruku k dílu s cílem co nejvíce zvelebit prostředí v okolí školy. Brigádníky byla vyčištěna část zámkové dlažby, kompletně vybudována krásná bylinková zahrádka, základní barvou byly natřeny části technických budov (kotelny), plot kolem sousední zahrady byl opatřen netkanou textilií. Dále byly vyčištěny betonové dílce, na které budou postupně namalovány skákací panáky, zarostlý školní pozemek byl odplevelen a byl vybudován základ pro ohniště.

Jak je z fotografií patrné, všichni pracovali s obrovským nadšením a elánem. Za to a za celkovou iniciativu při realizaci projektu na zútulnění školní zahrady bych všem zúčastněným chtěla mnohokrát poděkovat. Víím, jsme teprve na začátku našeho snažení, čeká nás ještě hodně starostí a práce, ale spokojenost našich dětí nám, doufám, bude tou největší odměnou.

Mgr. HANA KRÁLÍKOVÁ
ředitelka školy

Mladí zdravotníci ze ZŠ Štěchovice opět v akci...

již 4. rokem členové mého zdravotnického kroužku, děti z I. stupně, velmi úspěšně reprezentují naši školu na soutěžích v poskytování první pomoci, které každoročně pořádá Český červený kříž. Prověřují a zúčastňují zde své vědomosti a schopnosti. Systematická příprava v průběhu celého školního roku přináší výsledky.

Od roku 2012 jsme čtyřikrát zvítězili v okresním kole, dvakrát v krajském kole, a postoupili tak do celorepublikového kola, kde jsme v loňském roce obsadili krásnou šestou příčku a v letošním roce – v sobotu 13. 6. – jsme vybojovali mezi ostatními týmy z celé ČR fantastické 3. místo!!! Domů jsme přivezli pohár, diplom a bronzové medaile. V náročném zápoulení nejlepších družstev z každého kraje to je obrovský úspěch.

Republiková soutěž se tentokrát konala až v České Třebové. S velkým nadšením a nasazením jsme reprezentovali Štěchovice. Na pěti soutěžních stanovištích děti ošetřovaly různorodá poranění, a to s vybavenou lékárníčkou, ale i zcela bez ní a musely si poradit jen s vlastní mikinou, šátkem kolem krku, svačtinovými sáčky, papírovými kapesníčky a chladnou hlavou. Během daného časového limitu bylo nutno správně ošetřit člověka ležícího na ulici v bezvědomí, dalšího s masivním krvácením; postarat se o dítě uštknuté hadem a hada zahnat; ošetřit zlomeniny, pohmožděny, vykloubeniny; transportovat zraněné dle konkrétního poranění, stejně tak i ošetřit běžné rány. Stěžejní byla fungující spolupráce

mezi jednotlivými členy celého týmu, složeného vždy z pěti dětí + možného náhradníka.

Na jednom ze stanovišť na nás čekalo překvapení v podobě příjezdu skutečné záchranné služby po našem včasné a správné zavolání na číslo 155.

Soutěž měla skvělou atmosféru. Na vyhlášení výsledků jsme čekali s napětím

až do večerních hodin, naše radost pak byla obrovská.

Velký dík všem mým šikovným mladým zdravotníkům, kteří na každé soutěži bojují jako lvice a lvi; také děkuji vedení školy, kolegyním, kolegům, rodičům a všem, kteří nás podpořili a věřili nám. Víím sama nejlépe, jaké jsou to pokaždé nervy. ☺

Dokázali jsme to!

A nezapomeňte, že znalost první pomoci je jednou ze základních vědomostí a znát zásady poskytování první pomoci může znamenat zachránit lidský život

Bc. MÍŠA FRDLÍKOVÁ
vedoucí kroužku

Druháci a třetáci slaví MDD

Děti z 2. a 3. třídy dostaly pěkný dárek k MDD – ve čtvrtek 4. 6. jely na filmové představení Popelka do Prahy. Navečer se znovu sešly, opekly špekáčky, zahrály si různé hry a soutěžily ve sportovních a zábavných disciplínách. Následovala večerní „bojovka“ se strašidly, ze které měly obavy, ale i se na ni velmi těšily; nicméně ji téměř všechny zvládly. Spaní ve školní tělocvičně proběhlo naprosto bez problémů.

Druhý den (pátek 5. 6.) jsme všichni společně posnídali zásoby od maminek a druháci pak měli zábavné dopoledne – hru na učitele, kterou si nesmírně užili. Třetáci navštívili knihovnu v Hradištku, kde proběhla beseda o knize „Jak voní týden“.

Podle ohlasu dětí se oslava vydařila, dokonce by prý takových dní mělo být více! Tak uvidíme...

19. 6. jsme navštívili Čapí hnízdo. Děti měly mnoho krásných zážitků.

Mgr. JANA BERÁNKOVÁ, Mgr. HANA ČMAKALOVÁ

ŠKOLA

ATLETICKÝ ÚSPĚCH

Třebíč – sobota 6. června 2015 patřila atletům ČASPV. Na atletickém stadionu TJ Spartak Třebíč se konala republiková soutěž v atletickém víceboji (sprint na 50 m, 60 m a 100 m, skok daleký, hod 150 g a 350 g míčkem, vytrvalostní běh 400 m, 800 m, 1 000 m a 1 500 m). Soutěže se zúčastnilo 250 atletů všech věkových kategorií z jednotlivých krajů ČR.

Petr Vačkář, žák čtvrté třídy naší ZŠ Štěchovice, po vítězství v krajském kole atletického víceboje, pořádaného ČASPV květnu tohoto roku v Rudné u Prahy, reprezentoval na republikové soutěži v Třebíči Středočeský kraj a umístil se na třetím místě.

Velký dík patří Mgr. Janě Bloudkové, která se mu věnovala v jí vedeném atletickém kroužku od jeho první třídy a dala mu tak pro úspěchy v atletice kvalitní základy.

DĚTSKÝ DEN 2015

Letos jsme pořádali ve spolupráci s místní mateřskou školou již 12. ročník tradičního Dětského dne. Při něm si děti mohly zasoutěžit v různých disciplínách, prokázat svoji zručnost, obratnost i šikovnost. Pro ty odvážnější byla připravena opičí lávka přes Kocábu, kde dokonce číhal vodník. A bez zájmu nebyla ani akční projížďka v policejním či hasičském autě, nebo sanitkou. Přestože počasí bylo velmi proměnlivé, sešlo se více než 130 dětí. Na závěr byly všechny děti odměněny věcnou cenou, občerstvením zdarma a koupelí v pění. Všem, kteří přispěli k organizování dne svou prací nebo dobrovolným vstupným, bychom tímto rádi poděkovali!

Zbyněk Svoboda, SDH Štěchovice (redakčně upraveno)

Fota: http://hasici-stechovice.rajce.idnes.cz/Detsky_den,_30.5.2015

Dětský festival tance, hudby a autorské tvorby 2015

V neděli 7. června proběhl v MFC Štěchovice už pátý Dětský festival tance, hudby a autorské tvorby, pořádaný Taneční, uměleckou a tvůrčí školou Kláry Cihelkové.

Festivalový program odstartovala písní z repertoáru Joe Cockera Josefína Čermáková z Pražské konzervatoře. Hudebně-pěvecký blok pokračoval vystoupeními dětí ze všech typů kurzů Melodáček a samostatných interpretů. Publikum naslouchalo lidovým i populárním písním, doprovázeným flétnami a kytarami. Taneční blok představil Společenský tanec pro děti v párovém provedení, mladí tanečníci předali svým partnerkám květiny. Latino styl ovládl parket s kurzy Babydancing a Latinou pro pokročilé; téměř revoluční výstup, obohacený prvky charlestonu či kankánu, předvedla taneční skupina Rosalitas. Členky kurzu Street dance pro pokročilé prezentovaly skladbu Problém v choreografii Kateřiny Seidlové a Karolíny Kupkové.

V rámci Autorského bloku proběhla na akci také společná vernisáž letní výstavy Lodě a majáky. Autorská dílna přečetla stejnojmenné pásmo i vlastní básně. Akvarelové obrazy Kurzů výtvarných technik a Autorské dílny budou v sále MFC k vidění i během několika příštích

měsíců. Aktuálně Mariondance: *Taneční, umělecká a tvůrčí škola pořádá srpnové příměstské tábory Tvořivé léto 2015 a pro další sezonu chystá dětskou muzikálovou přípravku, jejímiž ambasadory jsou skladatel, dirigent a všestranný muzikant Kryštof Marek s pianistkou a hudební režisérkou Sárrou Bukovskou – spolupracující scénou nového projektu je pražské divadlo Studio DVA.*

www.studiodva.cz

Text: Mgr. DANA BENEŠOVÁ-TRČKOVÁ

MFC ŠTĚCHOVICE

**Multifunkční
centrum
Štěchovice**

**11. 7. 2015
od 17 hodin
Hudební kavárna**

EVERGREENY

Akordeonové duo pana ředitele
základní hudební školy v Blatné
Martina Škanty.
Starší generace si přijde na své.

**18. 7. 2015
a 15. 8. 2015**

**DEN
OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ**

ZDARMA vstup do posilovny,
posilovací slender stoly, plážový
volejbal, tenis na umělém
i antukovém povrchu.

Nutná rezervace na recepci.

SLET ČARODĚJNIC

30. 4. se konal každoroční slet čarodějnic, který pořádala sociální a kulturní komise městyse Štěchovice. Tentokrát se čarodějnice slétly na travnaté ploše za Multifunkčním centrem.

Oheň, hudba, zábava a snad i plno kouzel naplnily celé pozdní odpoledne. Na závěr si všichni společně zatančili a upálili čarodějnice. Novinkou bylo také hudební vystoupení Cover ladies, které zpříjemnilo posezení u ohně všem návštěvníkům akce.

KATEŘINA ROŽNÍČKOVÁ

Ze Sboru dobrovolných hasičů Štěchovice

Oslavy 140 let SDH Jílové

20. 6. 2015 Na sobotu 20. 6. jsme byli pozváni na oslavu výročí založení SDH Jílové. Se svými 140 lety fungování patří sbor v Jílovém mezi nejstarší ve středních Čechách. Velmi zajímavý a precizně připravený program nemohlo pokazit ani proměnlivé počasí. Návštěvníci se mohli prohlédnout historickou i soudobou hasičskou techniku, exponáty v místním muzeu, podívat se na ukázky práce hasičů a pobavit se přestavením „Jirčanských hasiček“. Členové našeho sboru byli zaměstnáni obrovským zájmem dětí o projížďky lodí na místním rybníce. Organizátorům patří velký dík a obrovská poklona!

Čerpání vody, zásah 23/2015

13. 6. 2015 Převrácená a zatopená plachetnice na Slapech byla příčinou našeho dalšího výjezdu. Na žádost příční policie bylo potřeba ze zatopené plachetnice vyčerpat vodu, aby mohla být vytažena na břeh.

U zásahu byli: M. Slivka, M. David

Použitá technika: CAS K27 Dennis Rapier, plovoucí čerpadlo Niagara

Datum a čas: 11. 6. 2015, 14:23 – 17:00

Cvičení na vodě ve Skochovicích

13. 6. 2015 Naše zásahová jednotka vybavená člunem je předurčena k zásahům na vodě. Letos se tři členové zúčastnili cvičení zaměřeného na záchranu osob. Při cvičení bylo vyzkoušeno nově zakoupené vybavení.

Požár lesního porostu na Hvozdech, zásah 22/2015

7. 6. 2015 Následkem pálení trávy došlo k požáru lesního porostu o velikosti cca 20x10 metrů. Lesní porost již byl částečně shořelý a oheň se šířil kořenovým systémem. Požár byl uhašen za pomoci jednoho C proudů.

U zásahu byli: M. Slivka, M. David, J. Malý

Použitá technika: Mercedes CAS 16

Ostatní jednotky: HZS Jílové

Datum a čas: 5. 6. 2015, 13:55 – 16:30

Požár rodinného domu ve Slapech, zásah 21/2015

1. 6. 2015 Třetí desítku zásahů letošního roku jsme zahájili hašením požáru rodinného domu ve Slapech. Po příjezdu na místo již zde zasahovaly jednotky HZS Jílové a JSDH Slapy. Naše jednotka pomáhala s hašením a dovozem vody. Po příjezdu žebříku hasičů z Dobříše byla rozebrána část konstrukce střechy.

U zásahu byli: M. Slivka, M. David, J. Malý

Použitá technika: Mercedes CAS 16

Ostatní jednotky: HZS Jílové, HZS Dobříš, JSDH Slapy,

Datum a čas: 1. 6. 2015, 11:55 – 14:30

Dětský den 2015

30. 5. 2015 Letošní rok jsme pořádali již 12. ročník Dětského dne, při kterém si děti mohly zasoutěžit v různých disciplínách, prokázat svojí zručnost, obratnost nebo i šikovnost. Pro ty odvážnější byla připravena lávka přes Kocábu a „vyjíždka“ v policejním, hasičském nebo autě zdravotníku. Přestože počasí bylo velmi proměnlivé, sešlo se více než 130 dětí. Na závěr byly všechny děti odměněny věcnou cenou, občerstvením zadarmo a již tradiční koupelí v pění. Rodičům bychom tímto rádi poděkovali za dobrovolné vstupné!

Děkujeme!!

30. 5. 2015 Mezi pravidelné sponzory našeho sboru patří ing. Tomáš Listík, z jehož finančního daru jsme tento rok pořídili tzv. „suchý“ oblek a vybavení pro zásahy ve vodě.

Tímto ještě jednou děkujeme!

Únik ropných látek do Vltavy, zásah 20/2015

25. 5. 2015 V neděli 24. 5. jsme se člunem vyjížděli k likvidaci olejové skvrny na Vltavě. Únik ropných látek byl zaznamenán v kempu Skalce, kde jsme dávali člun na vodu a pomáhali s instalací norné stěny. Zdroj úniku nebyl zjištěn.

U zásahu byli: M. Slivka, J. Hušbauer ml., T. Lorenc

Použitá technika: OA Ford Explorer, člun Relax 420

Ostatní jednotky: HZS Jílové, JSDH Slapy

Datum a čas: 24. 5. 2015, 09:50 – 13:30

Dopravní nehoda Štěchovice

17. 5. 2015 V době odjezdu naší jednotky na školení do Jílového se stala ve Štěchovicích dopravní nehoda sanitky a osobního vozu. Před příjezdem jednotky z Jílového jsme regulovali dopravu, provedli zasypaní uniklých provozních látek z aut a odpojení autobaterií.

Po předání místa události jednotce z Jílového jsme odjeli na školení.

Cvičení nositelů DT

17. 5. 2015 V sobotu 16. 5. se 6 členů naší zásahové jednotky spolu s kolegy z okolních JSDH zúčastnili školení nositelů dýchací techniky na stanici HZS Jílové. Jako každý rok tak i letos byla pro nás připravena jak teoretická, tak i praktická část, tentokrát v objektu bývalé nemocnice v Jílovém.

Tímto děkujeme kolegům za skvělou přípravu!

Záhajení oslav 100 let od vysvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého

17. 5. 2015 V neděli 9. 5. 2015 jsme se zúčastnili večerního programu zahájení oslav 100 let od vysvěcení našeho kostela ve Štěchovicích. Oslavy byly zahájeny koncertem sester Havelkových a mší svatou.

Mše ke cti svatého Floriána

17. 5. 2015 V sobotu 8. května 2015 jsme se zúčastnili mše ke cti svatého Floriána, tentokrát v Buši. Slavnostní průvod za doprovodu živé hudby a přítomnosti členů okolních sborů vyšel ze Slap, kde byla farářem Pawlem Děbekem vysvěcena rekonstruovaná kaple. Na náměstí v Buši proběhla pod širým nebem mše svatá. Po skončení mše jsme spolu s přáteli poseděli nad sklenicí dobrého moku.

Požár lesa – planý poplach, zásah 19/2015

1. 5. 2015 Ani v předvečer prvního máje jsme nezaháleli a po oznámení o hořícím lese na území mezi Masečínem a Bojanovicemi jsme vyjížděli. Naštěstí se ukázalo, že se jedná o neohlášené pálení čarodějnic.

U zásahu byli: M. Slivka, M. David, J. Košata, Z. Svoboda

Použitá technika: CAS K27 Dennis Rapier

Ostatní jednotky: HZS Jílové, JSDH Masečín

Datum a čas: 30. 4. 2015, 21:15 – 22:10

Naše výprava za poznáním sama sebe

Den první

10. května dvacet osm odvážných a tři učitelky vyrazí z náruče svých nejbližších do náruče hor krkonošských. Odjíždíme ze Štěchovic a nevíme, jak odloučení zvládneme.

V 11.00 vyjíždí náš autobus do vesničky Strážné – pár chaloupek v horách, horská služba, obecní úřad, nové hřiště a sběrný dvorek. Ovane nás ostrý horský vzduch, vítr fíčí a ostré slunce začne ihned zabobtnat své paprsky do našich tváří. Dál už autobus nepojede – putujeme asi 1 km pěšky až k „našemu“ penzionu U kostela. Po přivítání s majiteli se seznamujeme s chaloupkou, rozdělujeme se na pokoje a vytváříme tři družstva – Červené, Zelené a Žluté. Pak musíme vybalit věci – to je velmi nezábavné, nedůležité a protivné. Udělat to ale musíme.

První oběd: vepřové maso na paprice, knedlík. Děti se chovají u oběda vzorně – dostáváme pochvalu.

Po obědě následuje krátký odpočinek a alou na procházku, poznávat hory. Nikdo nepláče, zatím prima. Vychutnáváme si neskonalý klid a nádhernou čistotu přírodu.

Večer je plný pohádek, učíme se písničku na dobrou noc, trochu hygieny... a jdeme spát. Je to trochu mazec, nemáme maminky!! Vojta: „Neměl jsem se sem přihlašovat, nechci brečet, ale nemůžu to zadržet.“ Kira: „Proč jsem se přihlašovala, ach jó.“

Nakonec jsme první noc zvládli, paní učitelky vždy zalehly a vzápětí vyskakovaly z pelíšků. No co – je to jejich úloha.

Den druhý

Ranní výprava hned po snídani, 2 km tam, 2 km zpět. Poznáváme zázraky přírody – objevujeme pulce v čistých kalužích a nacházíme bystřiny s průzračnou vodou, kterou musíme ochutnat. Nacházíme hromadu ohlodaných šišek od veverek – asi jarní úklid. Svačíme mandarinky a likvidujeme bioodpad. Kira: „Přece to tady nemůžeme nechat, to by řekli, že jsme prasata.“ Zahrabáváme slupky do vykotlaného pařezu. Vracíme se na oběd – buchtičky se šodó. Po obědě polední klid, při kterém jsme odhalili

Bonbónožrouta Martínka. Objevil skryš zásob, a kdyby nebyl včas dopaden, kdo ví, jak by to dopadlo.

Odpoledne jdeme na další výlet – lesní cestou až nad Vrchlabí. 3 km tam, 3 km zpět. Objevujeme chaloupku Báby z mokřin a zkoušíme svou odvahu (až k okénku chaloupky a juknout dovnitř). Nikoho nenutíme, vše je hra a legrace.

Den třetí

Kira má rozmočenou fotku maminky. „Myslíš, že se to někdy spraví?“ truchlí nad fotečkou, kde se místo usměvavé maminky mísí několik barevných fliček. „Já jsem ji zpotila.“

V dalším pokoji se usmívá jako měsíc Vojta: „Já jsem tak šťastnej, že jsem to dokázal.“ My taky, Vojto, ani nevíš, jak.

Rychle se nasnídáme, sbalíme jídlo a pití do batohu a hurá na autobus, který jsme si včera objednali. (Linka tady nejezdí, vždyť jsme na konci světa.)

Cíl dnešního dne: Zdolat vrchol Sněžky.

Po příjezdu do Pece pod Sněžkou se u lanovky rozdělujeme na nemocné a malé (paní učitelka Hanka je trochu nemocná) – ti pojedou lanovkou až na Sněžku – a na ty ostatní, kteří pojedou na Růžovou horu a pak to dají pěšky až na vrchol Sněžky.

Byl vám to zážitek! Dokázali jsme to! Na Sněžce nás všichni obdivovali, dokonce opravdový, živý horolezec nás pochválil a koupil nám lízátko. Na Sněžce jsme mezi kameny usadili naši státní vlajku s našimi podpisy, kterou jsme na chatě vyrobili. A pak hurá lanovkou až do Pece. Vše dopadlo výborně, je to na medaili a zmrzku.

Den čtvrtý

Měl to být den odpočinkový, ale zase jsme toho spoustu zažili. Ráno jsme malovali na trička Sněžku a řádili na hřišti. Po obědě (bramborový knedlík, uzené a špenát) odpolední klid, po něm vyrazíme na výpravu jenom do lesa nad chaloupku. Zabloudili jsme trošičku, co jsme ale všechno viděli – rostliny, které neznáme, ovečky s jehnaty v ohradě u lesa, chaloupky tajemné jako z pohádky, kouzelné pavučiny... Už vidíme naši chaloupku, musíme ale přes louku. Poučení o možném výskytu zmijí jdeme za sebou, dupeme a zpíváme. První jde Hanka, snad zmije vyplaší.

Po večeri spát. V 8.30 je vyhlášena bojovka. Rychle se musíme obléknout – to jsou zmatky, ale za pět minut můžeme vyrazit. Úkol zní: po světýlkách dojít ke zvonečku na pařezu v lese a zazvonit. Vypadá to lehce, ale bála se i paní ředitelka. V lese se již stmívalo a jít sám do neznáma není legrace. Skoro všichni to zvládli sami; někteří šli ale ve dvojicích, vždyť bát se ve dvou je vždycky snazší. No a šupky hupky do postýlek. Spali všichni hned a v noci se nikdo nevzbudil.

Den pátý

Dopoledne jdeme zase zkoumat okolí.

Trasa cca 6 km po vrstevnici. Trochu fouká vítr a sluníčko se schovává za mraky. Pořádně se oblékneme a vyrazíme. Opět jsme to zvládli všichni po svých, jenom malý Toník se občas poponesl na zádech paní učitelky. Jsme výborná parta! Nikdy bychom se tak výbornou partou nestali, kdybychom tady spolu nebyli. Už skoro nikdo nežaluje, nikdo nikomu neublíží, všichni dobře jíme a spíme, skoro všichni udržujeme své věci v pořádku a poznáme si je. Také péči o své tělo zvládáme bravurně. Kdo ještě všechno neumí, brzy se to naučí.

Po obědě (svíčková s knedlíkem) odpočinek, a když jdeme na svačinku, objeví se malý mráček – Dominik má teplotu. Zůstává v péči paní ředitelky, která alespoň může napsat tuto reportáž.

Podle zážitků ze školy v přírodě sepsala
JAROSLAVA MARKOVÁ

SPOLEK VLTAVAN NEZAHÁLÍ

Ohlédneme-li se zpět na činnost spolku Vltavan pro Štěchovice a okolí, musíme konstatovat, že náš spolek vyvíjí od začátku roku 2015 bohatou činnost.

První dva měsíce bývají vždy naplněny mnoha akcemi. Každý z vltavanských spolků pořádá svůj Vltavanský ples a také valnou hromadu, na které se hodnotí činnost za uplynulý rok a schvaluje se plán práce na stávající rok. Náš 117. Vltavanský ples byl hojně navštíven a jsme rádi, že jsme mohli přivítat naše příznivce. Naše delegace se zúčastnila plesů i valných hromad ostatních spolků. Kromě tradičního plesu jsme pořádali maškarní zábavu a oslavu Dne matek. Byli jsme také na Svatofloriánské mši pod širým nebem a vysvěcení kapličky v Buši. Tradičně se účastníme pietního aktu za umučené vězně u kříže na Hradištku. Delegace se spolkovým praporem nechyběla ani při zahájení oslav 100. výročí štěchovického kostela. Zúčastnili jsme se také slavnostní plavby parníkem z Prahy na Slapy při zahájení 150. paroplavební sezóny. Rovněž se naše delegace zúčastnila vernisáže výstavy „Umění paroplavby po řece Vltavě“ v Národním technickém muzeu. Podotýkám, že na oficiální akce chodí naše delegace v krojích.

V klubovně se scházíme na četných brigádách při údržbě klubovny a jejího okolí. Na začátku roku jsme za pomoci hasičů pokáceli staré vzrostlé stromy na zahradě, které se již nebezpečně nakláněly. Probíhaly také brigády na zpracování dřeva a výsadbě nových stromků. V březnu jsme pořádali pravidelnou brigádu na generální úklid. Práce okolo klubovny a při zajišťování akcí nikdy nekončí a je třeba každé ruky.

Spolek pořádá i autobusové zájezdy, tradičně v květnu na výstavu HOBBY v Českých Budějovicích. Letos jsme také

v květnu jeli na Kvildu, kde všechny vltavanské spolky zavěsily věnec k pamětní desce Vltavě-živitelce u příležitosti 45. výročí jejího odhalení. Delegace našeho

A jaké akce má náš spolek před sebou? Hlavně 25. srpna 2015 pořádáme jubilejní X. ročník závodů Dračích lodí ve Štěchovicích s letní zábavou na zahradě u klubovny. V září se lze přihlásit na ozdravný pobyt v termálních lázních Harkány v Maďarsku. Spolek je také spo-

Zahájení paroplavební sezóny

spolku byla také účastna zájezdu vltavanských spolků do Itálie na setkání Mezinárodní vorařské asociace. Byl to čtyřdenní zájezd a kromě místa konání v měs-

Vernisáž výstavy v NTM

tečku Valstagna jsme navštívili města Brixen, Vicenza, Bassano del Grappa, Marostica, Verona a především Benátky.

lupořadatelem oslav 100. výročí vysvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích. Hlavním dnem oslav je 24. 10. 2015, kdy přivítáme v naší obci kardinála Duku a městysem projde slavnostní průvod spolků. Další autobusový zájezd pořádáme v říjnu na výlov rybníka v jižních Čechách. Tradičními akcemi je uctění památky zemřelých dne 31. 10. 2015 na hřbitovech v Davli a ve Štěchovicích a o den později účast na plavbě smutečního parníku po Vltavě v Praze na památku utonulých v českých řekách.

TÁŇA JELÍNKOVÁ

Setkání MVA v Itálii - Valstagna.

Den matek

Oslava na Kvildě

DĚTSKÝ DEN MASEČÍN

6. 6. 2015 proběhl v Masečíně na hřišti další ročník dne určeného pro děti – DĚTSKÝ DEN, který pořádal Sokol Masečín ve spolupráci s SDH Masečín a mysliveckým sdružením Hvozdy. Pro děti byly připraveny zajímavé disciplíny – a protože počasí přálo, až moc (nejméně 35°C), hasiči dětem připravili na osvěžení úžasnou ochlazující koupel v hasičské kádi ;-). Organizátoři si zaslouží dík. Děkujeme.

**SOKOL MASEČÍN POŘÁDÁ TRADIČNÍ
NOHEJBALOVÝ TURNAJ AMATÉRSKÝCH TROJIC**

„MEMORIÁL JARDY SVATOŠE“

15. 8. 2015 od 9 hodin na hřišti v Masečíně

startovné 50,- Kč | info: Tel.: 602 221 610

Poděkování loňským sponzorům: Otto Cabala (www.alax.cz),
Otakar Vašek, Tomáš Cihelka – Hostinec U Cihelků, Petr Vojtek
– Můj obchod Masečín, B-Brown – Vladimír Čepelák

Vedoucí hudebního kroužku Centra sociálních služeb Hvozdy a kapelnice dámské formace Cover ladies Radka Smíšková vede své žáky k lásce k hudbě prostřednictvím výuky písniček a hraní na rytmické nástroje. Skupinu klientů s mentálním postižením, sbor Hvozďáček, vzala už podruhé na sympatickou venkovní festivalovou akci v Modrém klíči v Praze. Tentokrát si dokonce připravili autorský kousek, skladbu o jejich přátelství na Hvozdech.

„Když nás do Modrého klíče pozvali prvně, měli jsme z toho velkou radost, naše činnost tím získala další rozměr. Na druhém ročníku festivalu sborového zpěvu Svět hudby, svět pro všechny jsme vystoupili s písní Chválím tě, země má, sklidili úspěch a dostali pozvání na třetí

ročník,“ říká Radka Smíšková. Jelikož letos toužili i po vlastní tvorbě, vytvořili autentický text na populární melodii hitu Halleluja tak, aby byl klientům blíže, vypovídal o nich a jejich životě na Hvozdech.

Vedle nové písničky v Modrém klíči zazpívali oblíbený evergreen Život

je jen náhoda od Jaroslava Ježka, Jiřího Voskovce a Jana Wericha z éry Osvobozeného divadla. Partu z Hvozďů, stejně jako loni, doprovodila na klávesy studentka Pražské konzervatoře Radka Říhová a držet notu pomohly i další konzervatoristky, Josefína Čermáková s Terezou Nálevkovou. V areálu se střídaly dětské sbory základních uměleckých škol s tradičními sbory, vystupujícími na domácích i zahraničních scénách, na zahradě zazněly téměř všechny hudební žánry.

Kromě Hvozďáčku si diváci během odpoledne poslechli například pěvecký sbor Nashira, který se pravidelně účastní také Štěchovického zpěvobraní. Programovou ředitelkou festivalu Svět hudby, svět pro všechny je zpěvačka a pedagožka Petra Kohoutová z vokálního tria Sestry Havelkovy, s níž jsme se nedávno viděli při zahájení oslav 100 let od vysvěcení štěchovického kostela, kde raný swing milující zpěvačky koncertovaly. Múzy se setkávají na správných místech a svými tóny nás regenerují i povznášejí.

Text:

Mgr. DANA BENEŠOVÁ-TRČKOVÁ,
foto: archiv Radky Smíškové

SETKÁNÍ SENIORŮ

Ve čtvrtek 21. 5. 2015 se uskutečnilo setkání seniorů v domě s pečovatelskou službou ve Štěchovicích. Na úvod přivítala všechny přítomné paní Dana Benešová-Trčková, která představila téma výstavy obrazů „Květy, zahrady a vodopády“, které byly v domově umístěny. Slavnostní odpoledne pokračovalo čtením autorské poezie členek kurzů Terezy Rožníčkové, Moniky Vojtěchovské a jejich lektorky. Dále následovalo představení přítomných autorů obrazů a diskuse nad jednotlivými obrazy. Dětem z Kurzu výtvarných technik byl předán certifikát za absolvování 2. cyklu tohoto kurzu. Po tomto předání začala volná zábava, při které zajistila občerstvení mateřská škola Štěchovice, a skvělou atmosféru dovršil pan Marko, který přispěchal s kytarou. Společně jsme si zazpívali až do nočních hodin.

Setkání a výstavu připravila pro Dům s pečovatelskou službou ve Štěchovicích kulturní komise městyse a Taneční, umělecká a tvůrčí škola Kláry Cihelkové, konkrétně Autorská dílna a Kurz výtvarných technik pod

KATEŘINA ROŽNÍČKOVÁ,

Mateřská škola a školní rok 2014-15

Akce jsou plánovány v souladu se Školním vzdělávacím programem školy,
jsou provázány s dalšími výchovně vzdělávacími činnostmi.

1. 9. 2014 divadlo v MŠ na zahájení školního roku „Zajíček a velká mrkvová záhada“
19. 9. 2014 účast na Dni IZS v MFC pořádaném sociální a kulturní komisí městyse Štěchovice
24. 9. 2014 hudební pořad „Tluče bubeníček“
- Od října 2014 probíhají v MŠ odpolední kroužky – angličtina a tanečky**
4. 10. 2014 Masečinská DRAKIÁDA – pořádá MŠ ve spolupráci se Sokolem Masečín
6. 10. 2014 výlet do divadla GONG Praha 7 na divadelní představení „Kocour Mikeš“
8. 10. 2014 slavnostní otevření nové zahrady MŠ v přírodním stylu – Království víly Voděnky
22. 10. 2014 divadlo KRAB v MŠ – „Neposední tučňáci“
23. 10. 2014 proběhlo v MŠ celoplošné screeningové vyšetření zraku dětí – dle objednávek rodičů
30. 10. 2014 návštěva pořadu s názvem „Tajemné sovy“ – akce proběhla v ZŠ Štěchovice
v rámci environmentálního vzdělávání dětí
19. 11. 2014 advent jsme započali návštěvou muzea Betlémů na Karlštejně, prohlídka spojená s výtvarnou
dílou – výroba skleněné vánoční ozdoby
24. 11. 2014 fotografování dětí – jednotlivci – portréty
25. 11. 2014 návštěva MFC na probíhající festival dokumentárních outdoorových filmů
– krátkometrážní dokumenty o přírodě
1. 12. 2014 výlet do kina CINE STAR Anděl na pohádku „Tři bratři“
3. 12. 2014 hudební pořad v MŠ s tematikou adventu
5. 12. 2014 návštěva Mikuláše a čertů – hasiči z Chrudimi
12. 12. 2014 divadelní představení „Jak vepřík a kůzlátko slavili Vánoce“ – divadelní agentura Ludmily Frištenské
16. 12. 2014 vánoční slavnost na terase na zahradě MŠ pro rodiče
18. 12. 2014 výlet do divadla GONG Praha na divadelní představení „Vánoční koleda“
13. 1. 2015 divadélko KRAB v MŠ s pohádkou „Jak medvědi vařili“
14. 1. 2015 návštěva ZŠ s předškoláky – ukázka výuky v 1. třídě ZŠ
27. 1. 2015 Dřevěné divadlo v MŠ s pohádkou „O zlaté rybce“
- Od 17. 2. so 14. 4. 2015 – PLAVECKÝ VÝCVIK**
26. 2. 2015 výlet do botanické zahrady v Praze - Troji, kde proběhla výstavní expozice s výukovým programem
„Ptáci – hnízdění“
- MASOPUSTNÍ PRŮVOD PO OBCI**
18. 3. 2015 divadlo KRAB v MŠ s pohádkou OBR FIN
19. 3. 2015 pěší výlet za unikátní rostlinkou – kandík – česká orchidej – na Medník, zpět autobusem
20. 3. 2015 vynášení paní Zimy – průvod obcí, zapálení a vyhození Morany do Vltavy z mostu Dr. E. Beneše
25. 3. 2015 výlet do skanzenu „Vysoký Chlumec“ – ukázka velikonočních tradic a zvyků, prohlídka
původních obydlí, mlýna, pily apod.
30. 3. – 3. 4. 2015 proběhl v MŠ barevný týden, na kterém se děti veselými i smutnými barvami seznámily s tradicí
Velikonoc a jeho symboly a významem barev pro jednotlivé dny (před velikonočními svátky)
22. 4. 2015 oslava **DEN ZEMĚ** – pěší pochod do Masečina za domácími zvířaty a jejich mláďaty
29. 4. 2015 oslava svátku čarodějnic v MŠ – výroba čarodějnice, její společné upálení na zahradce
víly Voděnky, opékání špekáčků
5. 5. 2015 společné třídní focení na zahradě MŠ + focení na tablo předškoláků
10. – 16. 5. 2015 škola v přírodě, Strážné v Krkonoších, celkem 28 dětí + 3 učitelky celý týden cestovaly
a objevovaly Krakonošovo království, navštívily nejvyšší horu naší země Sněžku,
zvládly noční pochod lesem,
společně našly poklad a moc si to užily.
21. 5. 2015 hudební pořad v MŠ – „Cesta kolem světa“
28. 5. 2015 slavíme **DEN RODINY** na zahradě MŠ společně s rodiči a kouzelníkem s ptáky – oslava završení
koncertem „Šansony na zahradě“
3. 6. 2015 varietní vystoupení umělců v MŠ ke Dni dětí „Kouzelný cirkus“
9. 6. 2015 výlet za včelami – Semtínek – návštěva včelaře
12. 6. 2015 divadelní představení v MŠ s dopravní tematikou „Pohádky kolem křižovatky“
16. 6. 2015 celoškolský výlet parníkem po Slapském jezeře (dopravu zdarma zajišťuje pan Černý)
24. 6. 2015 **ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY** na zahradě MŠ

HISTORIE TRAMPSKÉ PÍSNĚ 4

Tramprská píseň za protektorátu

Úvodem by to chtělo říci, že za okupace měli lidé zcela jiné myšlenky, než se věnovat trampingu a tramprským písním. Starostí a problémů určitě bylo mnoho. Svobodně cestovat kamkoliv se určitě také nedalo. Skauting byl zakázán. S tím si okupanti pospíšili.

Ale neorganizovaný tramping prostě zakázat nešlo. Řada osad žila dál i se svojí symbolikou. To kupodivu nikomu nevadilo. Časopis Ahoj pořádal každoročně soutěže tramprských sborů o Pohár Ahoje. Tramprská píseň byla veskrze apolitická. A nějaký ten „divoký západ“ nikoho nebral. Němci měli jiné starosti. Také v klidu vycházely oblíbené Osadní notesy. Začátkem okupace vznikla spousta nových tramprských písní a můžeme odpovědně prohlásit, že oproti třicátým létům nastal velký kvalitativní posun. Tramprské

Emanuel Sally Prkno

tvorbě se věnovala řada profesionálů, tramprští bardi také značně pokročili a tak tramprská písnička šla přesně ve stopách populární hudby. Stěžejní výběr písniček má na začátku jedno tajemství, jak je to u tramprského líčení zvykem.

To tajemství se jmenuje J. V. Šmejkal

Tento zřejmě rozený dobrodruh byl vždycky uváděn u křestních jmen zkratkami. Správně tedy: Jindřich Václav Šmejkal. Byl spisovatelem a zůstalo po něm několik velmi zajímavých titulů (například Smečka Jižního pólu). Napsal nebo byl spoluautorem řady textů na americké melodie: Venezuelána, Cowboy z Che-

rokee, Pomalu jedu tichou pustinou. Zpívají se dodnes.

V roce 1940 mu vyšla sbírka básní s názvem „Kormidlo a whisky“. A já jsem náhodou jeden výtisk získal. Čekalo mě velké překvapení. Pod názvem „Sdílnost“ obsahovala sbírka text písně, ke které jsem moře let hledal autora. Pod názvem „Zpověď“ je tento song dodnes součástí oblíbeného, tramprského repertoáru.

Kdo napsal k písni muziku, se už asi nikdy nedozvíme. Nedozvíme se ani, proč a kam zmizel J. V. Šmejkal v roce 1940 – 1941 a proč zahynula v koncentračním táboře i jeho rodina. Nikde se nic věrohodného nedozvíte, dokonce i internet zklamal. Pokud někdo ze čtenářů ví více, budeme rádi, když se s námi o informace podělí.

V roce 1939 vznikla asi nejslavnější píseň z těchto let, kterou její autor Eman Sally Prkno nazval Ascalona a je napsaná podle skutečné osady. Prý i ten starý šerif se podobal tomu, o kterém se zpívá. Ve stejném čase vznikla i píseň o Kačáku a o Fort Adamsonu, což je název rodné osady Eman Sallyho Prkna.

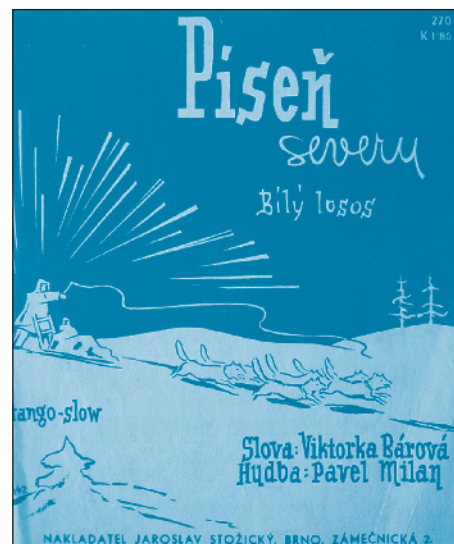
Tramprské písně vznikají i v mimopražských osadách. V údolí Krkánky byl založen sbor Pětka ztracené stopy a Zdeša Mendl píše známou píseň Údolí. Existuje dokonce nahrávka ze studia v Bílé labuti. Ve sboru také působil legendární tramp Kivi

Kamarádům z Kolína byla v Brně vydána píseň „Až se vrátíš, kamarádko“.

Brno vzalo začátkem 40. let tramprskou tvorbu útokem

Způsobilo to vydání titulu Píseň severu. Z této písně se stal, téměř přes noc, celonárodní hit. Jako první ji u společnosti Ultraphon nahrála brněnská skupina Zelená sedma. Za všechno může Jan Plichta (pseudonym Pavel Milan) a dr. Jan Šustka (pseudonym Viktorka Bárová), profíci na slovo vzatí. Přibýlo ještě jedno jméno, zřejmě také pseudonym, Jára Tulák, a šlo to jako po drátě. Písničky Bílé kánoe, Jižní kříž, Chisco Kid a další. Že se zpívají dodnes, je nabitelní. Autoři písní asi nebyli nikdy tramprové, ale ruku na srdce!

Uměli to! Ještě bych k té brněnské sestavě přidal Rudu Věcheta s písní Bílá hacienda. Ta se v padesátých letech zpívala na každém rohu.

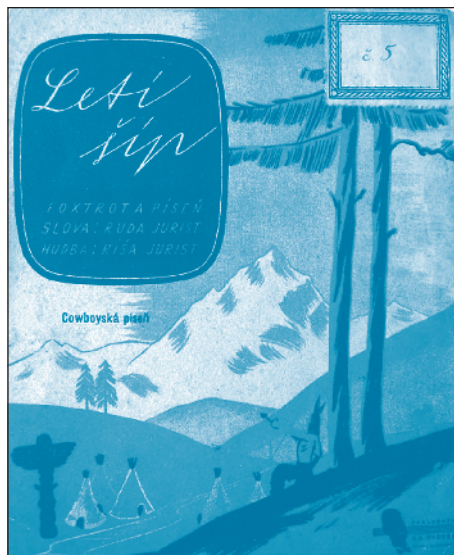
Westernová témata velkých tanečních orchestrů

Vynikající autoři i interpreti stáli u prvních českých westernů. A pak, že country přišlo k nám až někdy v šedesátých letech, samozřejmě, minulého století. Jiří Traxler, Kamil Běhounek, Vilda Dubský a textař Karel Kozel. K tomu orchestry R. A. Dvorského a Karla Vlacha. Písně jako Jedu nocí, Návrat, Soumrak, Kulhavá kobyla úspěšně a s úctou vstoupily do tramprského repertoáru, i když tramprové je rozhodně nepsali.

A co renomovaní trampští autoři?

Ti také neodložili pera, Edy Fořt přichází s písní Můj wigwam a Ruda Hurniš s věčným šlágrelem Zlatokop Tom. Jarka Mottl dává k lepšímu písně To naše mládí a Na osadě hráli. Určitě obě znáte. Trochu jsme pozapomněli na píseň Jendy Kordy Buffalo Bill. Bratři Juristové jsou autoři

známé písně Letí šíp a Mirko VI. Vostrý, kromě Ztracené stopy, nahrává s Westmeny Píseň starého pistolníka, spolu s orchestrem R. A. Dvorského. V roce 1940 píše velký sázavský tramp Pepa Echnert píseň Jen ty moje Sázavo a je to jeho životní vyznání. Na Berounce se má čile k světu Charlie Fleisleber, trampíř na slovo vzatý a na světě je dodnes známý song Osadou zní stará píseň. Tenkrát ve čtyřicátém píše s bratrem Kamilem (Štěně) Ruskou bajku. Jak jsme si ji, pane, užili v šedesátém osmém roce. Charlie

měl rád život, trampy a ženy. Byl skvělým malířem a karikaturistou.

na další útlak v padesátých letech minulého století. Trampské písně se za německé

Všetrampýský večer v Lucerně 1940 – na pódiu Velký smíšený sbor trampských zpěváků

Také bychom neměli zapomenout na karlínské cukráře, s posledním bydlištěm v Hollywoodu, Ádu Vodrážku a jeho nesmrtelného Šilhavého mariňáka. Poslední píseň okupace by asi Němce znervózňovala. Géza Včelička popsal totální nasazení v Berlínské továrně Argus. Píseň o Argusově légii je populární i bez nacistů. Jestli je Géza autorem, se také neví, ale stoprocentně to vždy tvrdil Láďa Leschtina, známý tramp a zakladatel 20. míle a také čestný člen osady Ztracená naděje. Ať je to, jak je to, píseň je to dokonalá.

A pak už přišlo osvobození a vyhlídka

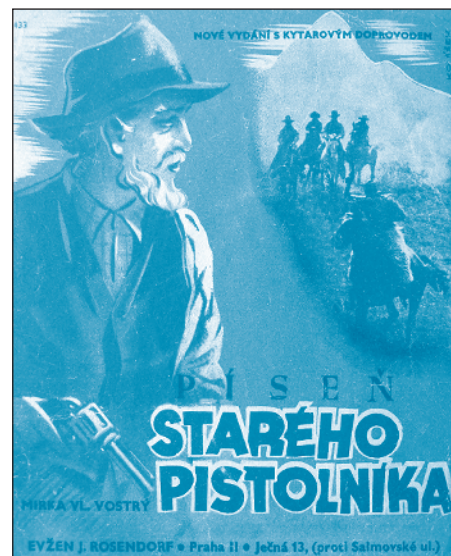
okupace dařilo a to nejdůležitější jsme si o ní řekli. Trampské písně v letech padesátých se bude dařit ještě lépe, ba dokonce půjde o nejslavnější období v trampském zpívání. Ale o tom všem až příště.

Ahoj

TONY LINHART

Pětka Ztracené stopy - Zdeněk Mencl, Kivi Hudson, Malý Šnek, J. Vaněk, Kypr

Zdroj: www.trampsky-magazin.cz

<http://www.trampsky-magazin.cz/blog/historie-trampske-pisne-4-trampska-pisen-za-protektoratu-248.html>

ŠANSONY NA ZAHRADĚ

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem organizátorům a účinkujícím koncertu šansonů, který se konal 28. 5. 2015 na zahradě mateřské školy. Recitál byl krásný, všechny písně doplnil zpěvák Luděk Kanda citátem nebo příběhem a hudební doprovod Sára Bukovské a Šimona Marka byl vynikající.

Jen mě velmi zklamal přístup rodičů i některých posluchačů. Přišlo mi nedůstojné překřikování účinkujících nejen dětmi, ale i dospělými a neustálé pobíhání v prostoru mezi pódiem a posluchači. Považuji to za neúctu vůči účinkujícím a promarněnou šanci rodičů vychovávat děti k lásce k umění.

O to radostnější byly chvíle, kdy se občas nějaké zbloudilé dítě zastavilo před pódiem a v němém úžasu sledovalo výkony účinkujících.

VĚRA JIRÁSKOVÁ

Dobrý den,

chtěl bych Vás požádat, zda by bylo možné uveřejnit nějaké obsáhlejší vyjádření někoho ze zastupitelů příp. pracovníků úřadu ohledně kritické situace se zásobováním pitnou vodou v Masečíně, která se každoročně opakuje a to čím dál tím dříve.

Domnívám se, že by vysvětlení pomohlo předejít mnoha spekulacím a opakujícím se dotazům kolem nedávno vydaného zákazu zalévání a napouštění bazénů. Jak se ukazuje, nikdo pořádně nerozumí, co je přesně příčinou tohoto stavu (opravdu nedostatek vody nebo jen kapacita vodojemu?) a jak bude obec tuto situaci do budoucna řešit. Umožní nyní prováděná stavba vodovodu a kanalizace(?) budoucí napojení Masečína? Proč se neustále povolují další stavby, když zde není voda?

Věřím, že by článek na toto téma pomohl nám občanům lépe situaci porozumět. Město se tím jistě mnohokrát zabývalo a já věřím, že odpovědi na většinu otázek jsou známy, akorát se nedostatečně komunikují.

Děkuji mnohokrát za vaši pomoc v této problematice.

S pozdravem

Jan Fára

OHŁASY

Vážení,
dnes jsem měla možnost přečíst si aktuální vydání Vašeho časopisu. Ráda bych upozornila na chybějící autory u několika článků. Coby čtenář, bych ráda věděla, kdo vedl rozhovor na straně 3, psal články ze strany 7 či 15 (z jaké pozice? je to zaměstnanec zařízení, nebo vedoucí?), autoři chybí i na stranách 18 a 19.

Obzvláště mě mrzí, že vám chybí uvedení jména autorky příspěvku ze strany 10, neboť jej tvořila v rámci spolupráce mezi školou a redakcí naše žákyně Alexandra Cabalová. Její text s uvedeným jménem měl nalákat i ostatní děti k aktivní tvorbě pro časopis. Může to působit velice demotivačně.

Jistě se jedná o přehlédnutí, které se již nebude opakovat. Nicméně by, dle mého názoru, bylo na místě umístit například na obecní web doplňující informace k textům.

S pozdravem Klára Budilová

Strana 3 – rozhovor vedla paní Marková a Rožníčková

Strana 7 – Kateřina Rožníčková za úřad městyse a sociální a kulturní komisi

Strana 10 – Saša Cabalová

Strana 15 – PhDr. Romana Čandová

Strana 18 – MAS Brdy Vltava

VŠEM AUTORŮM SE OMLOUVÁME

KOUPÍME POLE NEBO LOUKU

**o výměře 1– 5 ha.
Pacht není překážkou.**

Nabídky prosíme

**posílejte na
marckala@email.cz.**